

Το indymedia Θεσσαλονίκης αποτέλεσε για μας μια ιστορία χαράς και λύπης, μια ιστορία που αγαπήσαμε και μας πλήγωσε ταυτόχρονα και αυτό γιατί σ' αυτό το εγχείρημα δώσαμε κομμάτια του εαυτού μας, ξενυχτήσαμε, προβληματιστήκαμε πολύ και τελικά αποφασίσαμε το κλείσιμο αυτού του πειράματος δικτυακής αντιπληροφόρησης.

Βέβαια είναι απαραίτητο να μεταφέρουμε σ' ένα βαθμό το κλίμα εκείνης της εποχής, μέσα στην οποία γεννήθηκε και η ανάγκη δημιουργίας του indymedia Θεσσαλονίκης, τις κινηματικές διεργασίες που βρίσκονταν υπό εξέλιξη τόσο στην πόλη της Θεσσαλονίκης, όσο και στο εξωτερικό μέσα από τη δημόσια συζήτηση που είχε ανοίξει γύρω από το «κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση».

Η ιστορία ξεκινάει κάπου στο '99 (τουλάχιστον για εκείνη τη φουρνιά), με τη δημιουργία του κατελιημένου στεκιού «Μαύρη Γάτα» στην Άνω Πόλη και τη συσπείρωση ανθρώπων που απ' τη μία αγωνιούν και πειραματίζονται σε σχέση με τη διάχυση και κοινωνικοποίηση των ιδεών τους εδώ στη Θεσσαλονίκη και από την άλλη βρίσκονται σε διαρκή επαφή με την εξέλιξη του κινήματος στο εξωτερικό. Το σύνθημα «δράσε τοπικά σκέψου παγκόσμια» συναρπάζει τον κόσμο, γιατί έστω και για κάποιες στιγμές δημιουργεί μία αίσθηση, ίσως και ψευδή τελικά, κοινότητας. Έτσι με ορμητήριο τη «Μαύρη Γάτα» ξεκινούν και οι τρεις γιορτές δρόμου, επενδυμένες με μπόλικο αντιπαγκοσμιοποιητικό αέρα, αποτελώντας τις πρώτες απόπειρες συνάντησης από τη μία αναγκών και επιθυμιών του συγκεκριμένου κομματιού του «χώρου» με ζητήματα που έβαζε κεντρικά το αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα, όπως ο ρόλος των διεθνών οργανισμών (WTO, IMF, G8, WB).

Μέσα από τις γιορτές δρόμου ουσιαστικά γεννιέται και η ανάγκη οργανωμένης αντιπληροφόρησης τόσο λόγω της πρωτοφανούς μαζικότητας, μετά από μία τριετία δραματικής συρρίκνωσης του «χώρου» στην πόλη, όσο και λόγω της διαστρέβλωσης από τα ΜΜΕ των γεγονότων της Πρωτομαγιάς του 2001 του 3ου και τελευταίου reclaim the streets.

Επίσης, πολλοί από εμάς αρχίζουν να ταξιδεύουν για να παραβρεθούν είτε σε διεθνείς διαδηλώσεις (Πράγα, Γένοβα, Βρυξέλες) είτε σε διεθνή συνέδρια (PGA: Μιλάνο, Leiden)

είτε σε no border camp (Στρασβούργο), με στόχο τη γνωριμία και την ανταλλαγή εμπειριών με κόσμο που μοιράζεται τις ίδιες αγωνίες.

Η ιδέα για τη δημιουργία του indymedia Θεσσαλονίκης ξεκινάει μετά την άγρια καταστολή στο Γκέτεμποργκ και αρχίζει να υλοποιείται με τη συμμετοχή μας στις διαδηλώσεις εναντία στο G8 στη Γένοβα και την συνάντηση μας στο εκεί κέντρο αντιπληροφόρησης με κόσμο από άλλα imc. Εντυπωσιαστήκαμε τόσο από τη σοβαρότητα της δουλειάς των imc στη Γένοβα και της βαρύτητας που έπαιξαν στη μη διαστρέβλωση των γεγονότων, όσο και από τις αρχές λειτουργίας του δικτύου indymedia και της συνέπειας με την οποία διασφαλίστηκαν αυτές κατά τη διάρκεια αυτού του σημαντικότερου ιστορικά γεγονότος.

Ξανά πίσω λοιπόν με πολύ ενθουσιασμό και όρεξη για δουλειά, καθώς νοιώθουμε ότι γεννιέται σιγά σιγά κάτι καινούργιο (έχοντας βέβαια και στο πίσω μέρος του μυαλού μας την ημερομηνία Ιούνης 2003). Ξεκινάμε λοιπόν συνελεύσεις για το πώς θα γειώσουμε αυτή τη διεθνή δομή στην εδώ κινηματική πραγματικότητα, προσδίδοντάς της συγκεκριμένα πολιτικά χαρακτηριστικά με σκοπό τη μεγαλύτερη δυναμική του μέσου.

Στο έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας γίνεται μία απόπειρα εξήγησης των αιτιών παύσης του indymedia Θεσσαλονίκης. Περίπου 3,5 χρόνια πριν (Νοέμβρης 2001) ήταν όταν ανέβηκε στο διαδίκτυο το site www.thessaloniki.indymedia.org. Οι πρώτες αμφιβολίες υποστασιοποιήθηκαν στη διεθνή συνάντηση των imc στο Βερολίνο (Γενάρης 2002) και άρχισαν να γιγαντώνονται με το πέρας της αλληλεγγύης στους 7 του Ιούνη. 3,5 χρόνια λοιπόν γεμάτα πάθος, ξενύχτια, συζητήσεις...3,5 χρόνια γεμάτα ίντριγκες, κουτσομπολιό και μικροπολιτικούς ανταγωνισμούς.

*συντακτική ομάδα imc thessaloniki
Ιούλιος 2005*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. imc thessaloniki και πολιτική πραγματικότητα	σελ.4
2. imc thessaloniki και σχέση με το παγκόσμιο δίκτυο των imc	σελ.6
3. Το διαδίκτυο ως μέσο αντιπληροφόρησης	σελ.12
4. Η Αμφίδρομη λειτουργία / Ανοιχτή Δημοσίευση / Δεξιά Στήλη	σελ.15
5. Ιούνης 2003	σελ.21
6. Αρχές του imc thessaloniki	σελ.26

Το καλοκαίρι του 2001 κόσμος που συσπειρώνεται γύρω από την κατάληψη Μαύρη Γάτα, η οποία κάνει την εμφάνισή της στην πόλη το φθινόπωρο του '99, αποφασίζει να δημιουργήσει το Indymedia Θεσσαλονίκης.

Η ανάμιξη πολλών μελών της συνέλευσης και με άλλα εγχειρήματα από την μία ήταν θετική γιατί κινούνταν ενάντια στην παραγωγή ρόλων τύπου δημοσιογράφων του κινήματος αλλά από την άλλη είχε δύο αρνητικές επιπτώσεις: Α. Κατά περιόδους η σελίδα περιφρονούνταν ή λειτουργούσε πρωτοβουλιακά γιατί ο κόσμος έτρεχε για άλλα πράγματα Β. Η σαφής πολιτική κατεύθυνση του site ορισμένες φορές δυσχέραινε άλλους ανθρώπους που μπορεί να μην είχαν σχέση με τον «χώρο» να εμπλακούν, έπρεπε να καταβάλουν αρκετή προσωπική προσπάθεια και υπομονή μέχρι να καταλάβουν πώς συνεννοούμαστε,

Για να κατανοήσουμε τους λόγους που ώθησαν κόσμο να ξεκινήσει αυτό το εγχείρημα, θα πρέπει να αναφερθούμε στην κατάσταση που επικρατούσε κινηματικά την περίοδο εκείνη.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '90 το ανταγωνιστικό κίνημα της πόλης (και όλης της χώρας γενικότερα) βρίσκεται σε μια περίοδο κρίσης για μερικούς και ανασύνταξης για άλλους. Ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη, οι δομές που είχε δημιουργήσει ο χώρος είτε βρίσκονται αντιμέτωπες με την καταστολή και σταματούν να υπάρχουν (Βίλα Βαρβάρα) ή για εσωτερικούς λόγους διαλύονται (Ράδιο Ουτοπία, Ράδιο Κιβωτός, εφημερίδα Άλφα). Ο χώρος αδυνατεί να κάνει αισθητή την παρουσία του στην πόλη και η ανάγκη για αντιπληροφόρηση είναι κάτι παραπάνω από επιτακτική.

Το καλοκαίρι του 2001 κόσμος που συσπειρώνεται γύρω από την κατάληψη Μαύρη Γάτα, η οποία κάνει την εμφάνισή της στην πόλη το φθινόπωρο του '99, αποφασίζει να δημιουργήσει το Indymedia Θεσσαλονίκης. Η ιδέα αυτή δεν ήρθε από το πουθενά, αλλά γεννήθηκε μέσα από την επαφή με το «κίνημα» της αντιπαγκοσμιοποίησης και τις δομές του. Η εμπειρία της Γένοβας λειτούργησε σαν καταλύτης.

Η στόχευση της συλλογικότητας σχετικά με την αντιπληροφόρηση κινούνταν σε δύο επίπεδα:

Καταρχήν υπήρχε ανάγκη για πληροφόρηση σχετικά με τα γεγονότα που λάμβαναν χώρα στα πλαίσια του «κινήματος» της αντιπαγκοσμιοποίησης. Η απόφαση των μελών της συλλογικότητας να εμπλακούν σε αυτό, από διάφορες πλευρές και με διάφορους τρόπους, δημιούργησαν την ανάγκη αυτή. Ήταν απαραίτητη η δικτύωση με τα υποκείμενα που δρούσαν στο «κίνημα» αυτό, τόσο στο επίπεδο των δράσεων όσο και των θεωρητικών προσεγγίσεων.

Παράλληλα, το Indymedia Θεσσαλονίκης έβαλε σα στόχο την ενασχόληση με τοπικά γεγονότα και την σύνδεση με τοπικούς αγώνες και τους φορείς τους, αφού η πολιτική δράση και η εμπλοκή των μελών της συλλογικότητας στην κινηματική πραγματικότητα της πόλης ήταν δεδομένη.

Όσον αφορά στο επίπεδο των τοπικών αγώνων, με τους φορείς των οποίων δεν είχαμε οργανική σχέση, (ευτυχώς ή δυστυχώς) δεν καταφέραμε να συνδεθούμε. Στο επίπεδο των

πολιτικών δράσεων του χώρου στον οποίο δραστηριοποιούμαστε, η αντιπληροφόρηση έγινε σε ικανοποιητικό επίπεδο, τουλάχιστον σε ορισμένες περιπτώσεις (αντιπολεμικά, Ιούνης, αλληλεγγύη στους 7).

Αποφασιστικής σημασίας γεγονός για την συλλογικότητα αποτέλεσε ο Ιούνιος του 2003. Ήδη στους μήνες που προηγήθηκαν της συνόδου στη Θεσσαλονίκη και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για την παρουσία μας εκεί, εμφανίστηκαν οι πρώτες αμφιβολίες για το κίνημα αυτό. Οι αμφιβολίες αυτές επιβεβαιώθηκαν κατά τη διάρκεια και μετά το τέλος της συνόδου. Σε καμία περίπτωση δεν αυτομαστιγωνόμαστε για τη συμμετοχή μας, ίσα ίσα αυτή μας οδήγησε στα συμπεράσματα αυτά. Μετά τον Ιούνιο η δραστηριότητα του Indymedia Θεσσαλονίκης άρχισε να φθίνει όπως και το «κίνημα» της αντιπαγκοσμιοποίησης στην Ελλάδα, τουλάχιστον όσον αφορά το ριζοσπαστικό του κομμάτι. Η τάση είχε διαφανεί στην Ευρώπη μετά τη Γένοβα. Μοναδικό σημάδι ζωής του Indymedia Θεσσαλονίκης από τον Ιούνιο και μέχρι σήμερα υπήρξε η περίοδος της αλληλεγγύης στους 7.

Σχετικά με τους στόχους που είχαν τεθεί, από τη μία η συλλογικότητα του Indymedia Θεσσαλονίκης δεν κατάφερε να ενταχθεί σε τοπικούς αγώνες, και ακόμα και αν το είχε καταφέρει είναι αμφίβολο κατά πόσο αυτό θα οδηγούσε σε μια ζωντανή και αμφίδρομη σχέση. Από την άλλη, το «κίνημα» της αντιπαγκοσμιοποίησης και οι πρακτικές, οι κώδικες και οι στοχεύσεις του «κινήματος» αυτού, σε πολύ περιορισμένο βαθμό βρίσκουν πια πεδίο αναφοράς τόσο στην συλλογικότητα, όσο και στους χρήστες του μέσου.

Ένα άλλο σημείο στο οποίο αξίζει να αναφερθούμε, είναι ότι πολλές φορές προσπαθώντας με το indymedia να μιλήσουμε για το κίνημα και τις δράσεις του δημιουργήσαμε μια εικόνα ωραιοποιημένη. Πολλές φορές οι εικόνες των αντιπολεμικών συγκρούσεων δημιούργησαν αναπαραστάσεις που ξεπερνούσαν αυτό που πραγματικά αντιστοιχούσε στο κίνημα. Αλλά ήταν ακριβώς το πάθος να μιλήσουμε για το κίνημα και τις αρνήσεις μας που μπορεί να μας έχει παρασύρει ορισμένες φορές να μην βλέπουμε ούτε και εμείς οι ίδιοι την μεγενθυμένη εικόνα του κινήματος.

Όλα αυτά όμως, και η αυτοκριτική μαζί, αναλογούν σε όσους αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα να υπάρξουν κοινοί τόποι προβληματισμού, ενημέρωσης, αντίστασης... σε όσους στην βουβαμάρα που μας έχει καταδικάσει ο θόρυβος των κυρίαρχων μίντια αναζητούν τρόπους αντιθέσμησης, σε όσους δεν κρύβουν πίσω από ένα έξαγνιστικό αντι-μμε την αδυναμία να σχεδιάσουν την επίθεσή με τα δικά τους μέσα.

πολλές φορές
προσπαθώντας με
το indymedia να
μιλήσουμε για το
κίνημα και τις δρά-
σεις του δημιουρ-
γήσαμε μια εικόνα
ωραιοποιημένη.

αυτοκόλητα
του imc
thessaloniki,
κυκλοφόρησαν
τον χειμώνα
2001-2002

κάποιος γλωσσικούς κώδικες, κάποιες ιδιαιτερότητες που έχουν διαμορφωθεί στις συμπεριφορές μας και στις στάσεις μας που για εμάς θεωρούνται αυτονόητες αλλά για άλλους όχι. Η πολιτική μορφή που ήθελε να έχει η συνέλευση σαφώς καθοριζόταν κυρίως από τα μέλη που το πρωτοξεκίνησαν και που έφεραν το χρέος της συνέληψής της. Η πολιτική ιδιαιτερότητα του indymedia θεσσαλονίκης ορισμένες φορές το έκανε, χωρίς την δική μας αντίληψη, αρκετά αντικοινωνικό στα μάτια του κόσμου – στις ανοιχτές συνέλευσης κανένας όμως δεν τοποθετήθηκε επ' αυτού, οι μόνοι που είχαν σαφή άποψη ήταν αυτοί που μας έβλεπαν εχθρικά.

II

imc thessaloniki

και σχέση με το παγκόσμιο δίκτυο των imc

προτεραιότητά μας είναι να δημιουργούμε και να συμμετέχουμε ενεργά σε δράσεις στο πραγματικό χώρο και χρόνο, και έπειτα, εάν το κρίνουμε σκόπιμο, να τις μεταφέρουμε στον ψηφιακό χωροχρόνο του διαδικτύου.

Η συλλογικότητα του imc thessaloniki δημιουργήθηκε το Σεπτέμβριο του 2001 και από τον Νοέμβριο του ίδιου έτους ξεκίνησε να διαχειρίζεται την ομώνυμη ιστοσελίδα. Την ίδια χρονική περίοδο δημιουργήθηκε και το imc Athens. Ένας από τους βασικούς λόγους που δεν επιλέχθηκε ένα κεντρικό imc για όλη την Ελλάδα αλλά δύο, ήταν η πεποίθηση πως τα ζητήματα και οι δράσεις που πραγματοποιούνται στον κάθε τόπο μπορούν να αναδειχθούν καλύτερα από τους ανθρώπους που τα προκαλούνε, αλλιώς υπάρχει ο σοβαρός κίνδυνος να διαμεσολαβηθούν. Έτσι λοιπόν, η συλλογικότητα του imc στη Θεσσαλονίκη δημιουργήθηκε από άτομα που ήδη δραστηριοποιούνταν σε τοπικές δράσεις αντιεξουσιαστικού κυρίως χαρακτήρα, συμμετείχαν από πριν σε διάφορα αντιεξουσιαστικά εγχειρήματα και συλλογικότητες, όπως επίσης πλαισιώθηκε η ομάδα και από ανεξάρτητα άτομα. Βασικό χαρακτηριστικό και θεμελιακή αρχή της σύστασης της ομάδας ήταν ότι πρώτα από όλα είμαστε διαδηλωτές ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, και έπειτα μέλη της ομάδας αντιπληροφόρησης. Αυτό σημαίνει πως προτεραιότητά μας είναι να δημιουργούμε και να συμμετέχουμε ενεργά σε δράσεις στο πραγματικό χώρο και χρόνο, και έπειτα, εάν το κρίνουμε σκόπιμο, να τις μεταφέρουμε στον ψηφιακό χωροχρόνο του διαδικτύου. Αρχή που αναφέρεται φυσικά σε όλα σχεδόν τα imc, αλλά που γνώμη μας είναι ότι λίγες φορές εφαρμόζεται στην πράξη.

Πάμε όμως λίγο πιο πίσω.

Τα indymedia εμφανίζονται για πρώτη φορά το Νοέμβριο του 1999 στο Σνάτλ, στις διαδηλώσεις ενάντια στη σύνοδο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (Π.Ο.Ε.-W.T.O.). Ήταν η απάντηση στην ανάγκη των διαδηλωτών για μια διαφορετική από τα κυρίαρχα media, ανεξάρτητη, από τη βάση κάλυψη των γεγονότων αντίστασης. Επίσης, εξαρχής διακήρυξαν τον μη εμπορευματικό και μη εταιρικό χαρακτήρα τους. Η λειτουργία τους βασίζεται στην αμφίδρομη, άμεση - στο βαθμό που το επιτρέπει το διαδίκτυο - «επικοινωνία» και ανταλλαγή πληροφοριών. Τέλος, δομικό τους χαρακτηριστικό αλλά και στόχος ήταν ότι μπορούσαν να διαδοθούν σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη. Κάθε ομάδα που συμφωνούσε με τα παραπάνω, αρκετά γενικόλογα είναι η αλήθεια, χαρακτηριστικά,

μπορούσε να ενταχθεί στο δίκτυο, ιδρύοντας ένα τοπικό imc. Έτσι λοιπόν μέσα στο 2000 δημιουργούνται περίπου 25 τοπικά imc, τα περισσότερα εκ των οποίων στις ΗΠΑ, αλλά και τα πρώτα στην Ευρώπη. Σήμερα το παγκόσμιο δίκτυο των Indymedia έχει γιγαντωθεί σε βαθμό που αριθμεί πάνω από 150 τοπικά imc.

Η δικιά μας πρώτη επαφή με το δίκτυο των indymedia έγινε το καλοκαίρι του 2001 στις διαδηλώσεις στη Γένοβα. Τότε ήταν ακόμα στην άνοδό του το λεγόμενο «κίνημα αντιπαγκοσμιοποίησης» και, αρκετά ρομαντικά, θα λέγαμε ότι έπνεε στην Ευρώπη μια αύρα ενθουσιασμού για τις καινούργιες και αρκετά ελπιδοφόρες τακτικές αντιπαράθεσης των ανθρώπων που αντιστέκονται. Μαζικές διαδηλώσεις, καινοτόμες δράσεις, νέες δομές και δίκτυα επικοινωνίας (όπως τα imc), πανευρωπαϊκά και παγκόσμια συνέδρια αντίστασης. Φαινόταν πως κάτι καινούργιο γεννιόταν, ή έτσι εμείς θέλαμε να το αντιληφθούμε. Η Ελλάδα απ'την άλλη βρίσκεται αρκετά μακριά από την κεντρική Ευρώπη και οι επιρροές αργούν να έρθουν. Ταυτόχρονα, έχει μια ισχυρή παράδοση αντίστασης που σχετικά δύσκολα, στην αρχή τουλάχιστον, πειραματίζεται με το καινούργιο. Σε αυτό το πλαίσιο, αρκετοί από αυτούς που πήραμε την πρωτοβουλία για τη σύσταση του imc thessaloniki ήμασταν εκείνη την εποχή αρκετά μικροί σε ηλικία και εύκολα γοητευθήκαμε από την προαναφερθείσα αύρα. Σίγουρα στην αρχή σε ένα βαθμό τη μυθοποιήσαμε, καθώς δεν γνωρίζαμε στην ολότητά τους τα παραπάνω γεγονότα αλλά βλέπαμε μόνο την εικόνα τους. Όμως πάνω από όλα θελήσαμε να την ψηλαφίσουμε, επιθυμώντας και εμείς με τον τρόπο μας να τη μετατρέψουμε σε καταϊγίδα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι εκείνη την εποχή στην Θεσσαλονίκη οι δράσεις και τα εγχειρήματα αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, βρίσκονται σε πλήρη παρακμή. Επομένως για εμάς, η κίνηση να συστήσουμε το imc thessaloniki ανάγεται σίγουρα και στην ισχυρή επιθυμία να γνωρίσουμε ριζοσπαστικά υποκείμενα, να δικτυωθούμε, να πάρουμε ζωντανά παραδείγματα από άλλες κινηματικές κουλτούρες, να εξερευνήσουμε τακτικές αντίστασης αλλά και να μάθουμε από τα αδιέξοδα άλλων ομάδων, ούτως ώστε να επιστρέψουμε στο εδώ, στο τώρα και με περισσότερο πάθος και αυτοπεποίθηση να εντείνουμε τις δράσεις μας.

Πέρα από τον παραπάνω εφηβικό ενθουσιασμό, η ίδρυση του indymedia Θεσσαλονίκης ήταν κυρίως η απάντηση στην ανάγκη για δημιουργία μιας σταθερής δομής αντιπληροφόρησης. Βρισκόμαστε σε μια εποχή που τουλάχιστον

η ίδρυση του
indymedia
thessaloniki ήταν
κυρίως η απάντηση
στην ανάγκη για
δημιουργία μιας
σταθερής δομής
αντιπληροφόρησης

παρέμβαση στα πανεπιστήμια
μα νοέμβριος 2001

πολύ σύντομα (...) άρχισαν να ξεδιπλώνονται οι πραγματικές αντιλήψεις, αφετηρίες και πρακτικές των ανθρώπων που συμμετέχουν στο δίκτυο των imc, με πολλές από τις οποίες είμαστε ριζικά αντίθετοι, και η αλήθεια είναι ότι βρεθήκαμε σε αδιέξοδο.

στη Θεσσαλονίκη, όπως είπαμε, σχεδόν όλα τα οργανωμένα αντιεξουσιαστικά εγχειρήματα αντιπληροφόρησης (εφημερίδες, ραδιόφωνα) έχουν κλείσει, εδώ και αρκετά χρόνια. Η ανάγκη όμως για αντιπληροφόρηση ξαναγεννιέται, και τίθεται ξανά το ερώτημα για το εάν θα φλερτάρουμε ή όχι με τα κυρίαρχα media. Η απάντηση θεωρήσαμε ότι δεν αρκεί να είναι απλώς αρνητική, στο βαθμό που δεν δημιουργούμε ανταγωνιστικές μορφές αντί-πληροφόρησης. Όλοι μας κατανοούμε ότι η αφίσα, η μικροφωνική, το μοίρασμα στο δρόμο, είναι απαραίτητα και δεδομένα αλλά το ξέρουμε ότι δεν αρκούν σε μια κοινωνία που βομβαρδίζεται διαρκώς από διαφημιστικά μηνύματα. Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν ότι για να έχει το όποιο ανταγωνιστικό «κίνημα» κοινωνική διείσδυση, απαιτούνται πιο οργανωμένες, σταθερές, όλο το 24ωρο να είναι δυνατό, υποδομές, που να εκπέμπουν, να φωνάζουν και να προσκαλούν τους ανθρώπους να συμμετέχουν στην πιο γοητευτική περιπέτεια των καιρών μας.

Στα πλαίσια αυτά δημιουργούμε το imc thessaloniki. Μια δομή με αρκετά χαμηλό κόστος, που παρέχει μια πληθώρα δυνατοτήτων, άμεση πρόσβαση όλο το 24ωρο, αμφίδρομη δικτύωση, και ταυτόχρονα, σε γενικές γραμμές, είναι άμεσα ελέγξιμο από την συντακτική ομάδα.

Όσο πολύ σύντομα, πριν καν ακόμα κλείσει μισό χρόνο λειτουργίας το imc thessaloniki, αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε μια σειρά από αντιφάσεις και προβλήματα που υπάρχουν στο δίκτυο των indymedia. Άρχισαν να ξεδιπλώνονται οι πραγματικές αντιλήψεις, αφετηρίες και πρακτικές των ανθρώπων που συμμετέχουν στο δίκτυο των imc, με πολλές από τις οποίες – ειδικά όσον αφορά την περίπτωση της Ευρώπης - είμαστε ριζικά αντίθετοι, και η αλήθεια είναι ότι βρεθήκαμε σε αδιέξοδο. Αφετηρία και αποκάλυψη των παραπάνω ήταν η συμμετοχή μας τον Ιανουάριο του 2002 στο πανευρωπαϊκό συνέδριο των imc στο Βερολίνο, στο οποίο βρεθήκαμε με τη διάθεση να γνωρίσουμε και να έρθουμε πιο κοντά με τα πιο ριζοσπαστικά και ενεργητικά υποκείμενα της Ευρώπης όπως με ρομαντική αφέλεια θέλαμε να φανταζόμαστε τους imcίστες. Αντιθέτως είδαμε κατάματα ότι η πραγματικότητα διαφέρει πολύ από τις φαντασιώσεις και ότι τελικά περισσότερα πράγματα μας χωρίζουν παρά μας ενώνουν με τα υπόλοιπα imc. Συνειδητοποιούμε ότι οι ιδεολογικές αρχές του δικτύου (της ανεξαρτησίας, του μη εμπορευματικού και μη θεσμικού χαρακτήρα) καταπατούνται ή ερμηνεύονται με διαφορετικό τρόπο. Από τότε άρχισε να εκκολάπεται η ιδέα να αποχωρήσουμε από το δίκτυο των imc. Ζητήματα όπως η σχέ-

“Souda stay or Souda go” : προβολη video από αντιπολιτευτικές δράσεις σε Σούδα, Θεσσαλονίκη, Τύρναβο

ση των imc με εταιρικά-εμπορευματικά αλλά και εναλλακτικά media, οι τρόποι οικονομικής ενίσχυσης, γενικότερα η συνδιαλλαγή των «αντί-καπιταλιστικών» imc με τους θεμελιακούς πυλώνες του καπιταλισμού, δηλαδή τους κρατικούς θεσμούς, τα κυρίαρχα media, τις εταιρίες και τις μ.κ.ο., η διάσταση των ρόλων δημοσιογράφου-διαδηλωτή, οι σχέσεις άτυπης ιεραρχίας, είναι ορισμένα πεδία αιχμής στα οποία διαφωνούμε με το σύνολο σχεδόν των imc της Ευρώπης. Επιδιώξαμε λοιπόν τότε να ανοίξουμε ένα διάλογο με τα ευρωπαϊκά imc ώστε να διασαφηνιστούν τα παραπάνω, θεμελιακά για εμάς, προβλήματα του δικτύου. Όμως η ανταπόκριση δυστυχώς ήταν απογοητευτική. Καμία απολύτως συλλογικότητα imc δεν μας έστειλε απάντηση στις επανειλημμένες από την πλευρά μας προσπάθειες επικοινωνίας. Αυτή η προσβλητική αντιμετώπιση, η οποία μπορεί να ληφθεί ως συνειδητή αδιαφορία ή ως ανικανότητα σκέψης, μας ανάγκασε να διακηρύξουμε την άνοιξη του 2002 την πλήρη ιδεολογική και οικονομική αυτονομία μας, όπως επίσης και το ότι δεν αναλαμβάνουμε καμία ευθύνη για την πολιτική των υπόλοιπων imc. Παρόλα αυτά, λειτουργικά παραμείναμε στα δίκτυο, διότι εκτιμούμε σε μεγάλο βαθμό το αποτέλεσμα της δουλειάς που γίνεται, το γεγονός ότι χωρίς τα indymedia πολλά πράγματα δεν θα είχαν μαθευτεί (βλ. συνεισφορά των imc στην αντιπληροφόρηση για την κοινωνική εξέγερση στην Αργεντινή), πολλές δράσεις δεν θα ήταν δυνατές. Βεβαία υπάρχει ακόμα το θέμα της τεχνικής υποστήριξης που παρέχει αυτό το δίκτυο. Από

την άνοιξη του 2002 διακηρύξαμε την πλήρη ιδεολογική και οικονομική αυτονομία μας, όπως επίσης και το ότι δεν αναλαμβάνουμε καμία ευθύνη για την πολιτική των υπόλοιπων imc.

την άλλη, υπάρχουν σίγουρα και ισχυροί συναισθηματικοί λόγοι.... Όπως επίσης τέλος ελπίζαμε, πως κάποια στιγμή θα ερχόταν ο καιρός που θα ξεκινούσε η παραπάνω κουβέντα. Διαφορετικά, γνώμη μας ήταν ότι η πορεία του δικτύου θα είναι η πλήρης αφομοίωση, όπως έχει συμβεί ιστορικά με πολλά ανταγωνιστικά και ελπιδοφόρα στο ξεκίνημά τους εγχειρήματα.

Από την άνοιξη λοιπόν του 2002 έως σήμερα δεν έχουμε καμία ουσιαστική επαφή με αλλά imc. Παρά μόνο, κατά τις διαδηλώσεις ενάντια στη σύνοδο κορυφής της ευρωπαϊκής ένωσης που έγινε στη Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2003. Τότε λοιπόν, στείλαμε στις παγκόσμιες mailing lists τις σκέψεις και τις προτάσεις μας για τα χαρακτηριστικά του social independent media center που θα δημιουργούσαμε για τις ανάγκες των διαδηλωτών. Για άλλη μια φορά η ανταπόκριση ήταν μηδενική από το σύνολο της παγκόσμιας κοινότητας των imc, όχι επειδή δεν θα ερχόντουσαν στη Θεσσαλονίκη, αλλά διότι αδιαφορούσαν στο να τοποθετηθούν πάνω στα κομβικά ζητήματα που αναφέρουμε στην προηγούμενη παράγραφο. Κατά τη διάρκεια λοιπόν των ημερών του Ιούνη αφίχθησαν ορισμένα άτομα από διάφορα imc της Ευρώπης. Κανένας δεν ήρθε ως εκπρόσωπος κάποιας συντακτικής συνέλευσης imc, η παρουσία τους ήταν πρωτοβουλιακή, ατομική και χωρίς να επιθυμούν οι ίδιοι να αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις. Στις συνελεύσεις που πραγματοποιήθηκαν φάνηκε για άλλη μια φορά η τεράστια απόσταση που μας χωρίζει και απλώς συμφωνήθηκε όλοι να σεβαστούν τις αρχές που έθεσε το imc thessaloniki. Από τότε και έπειτα δεν υπάρχει ουσιαστικά καμία επαφή με το παγκόσμιο δίκτυο των imc.

ni móvil ni fijo, no daremos cobertura

MALPASO

Austin

independe. t
media center

Climate
Independent Media Center

независимый медиа-центр

ИНДИМЕДИА

cmi
CENTRO DE
MEDIOS
INDEPENDIENTES

ecuador

imc
Chiapas
independent
media center

imc india
independant media center

Utah
independent
media center

centro de mídia
independente

بيروت
beirut

indymedia
paris - ile de france

CHICAGO IMC

Indymedia
românia

italia

**independent
media center**

Indymedia Mexico

mexico se tortura * en mexico hay presos políticos * en mexico hay impunidad * en mexico hay racismo * en mexico hay hambre y sed

el trabajo el gobierno son una carga para la gente

Το διαδίκτυο ως μέσο αντιπληροφόρησης

III

Από τον απολογισμό του Indymedia Θεσσαλονίκης δεν θα μπορούσε να λείπει μια κριτική αποτίμηση του διαδικτύου ως μέσο αντιπληροφόρησης. Τα Indymedia Θεσσαλονίκης και Αθήνας ήταν μια από τις πρώτες απόπειρες στην Ελλάδα να υπάρξει ένας τόπος αντιπληροφόρησης, ενημέρωσης και συζήτησης στο διαδίκτυο. Ας δούμε κάποια συμπεράσματα σχετικά με το μέσο, μετά από μια περίοδο 3 και πλέον ετών λειτουργίας.

Το πρώτο μεγάλο πλεονέκτημα του διαδικτύου, και ένας από τους λόγους που συνέβαλαν στο να ξεκινήσει αυτό το εγχείρημα, είναι η μεγάλη εμβέλεια του μέσου. Η εμβέλεια του διαδικτύου δεν περιορίζεται από την ισχύ καποιου πομπού, με μια απλή σελίδα έχεις πρόσβαση σε δυνητικό κοινό σε όλον τον πλανήτη. Φυσικά, δεν έχουν όλοι πρόσβαση στο διαδίκτυο. Αυτός πιθανόν να είναι και ένας από τους λόγους που δεν καταφέραμε να έχουμε σοβαρή επαφή με το αγωνιστικό κομμάτι της κοινωνίας, το οποίο συνήθως έχει από μικρή έως καμία επαφή με το ίντερνετ. Από την άλλη, όλο και περισσότερος κόσμος χρησιμοποιεί υπολογιστή και το ποσοστό των χρηστών ανεβαίνει καθημερινά. Η δημιουργία από το Indymedia Θεσσαλονίκης του Εργαστηρίου Υπόγειας Αντιπληροφόρησης ήταν μια προσπάθεια να προσφερθεί πρόσβαση σε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο. Μια άλλη προσπάθεια στην ίδια κατεύθυνση ήταν και η περιοδική έκδοση ενός εντύπου με τις σημαντικότερες ειδήσεις που είχαν φιλοξενηθεί στη σελίδα μας, το οποίο μοιραζόταν στο δρόμο. Η σελίδα πάντως προσέφερε την ευκαιρία σε πολύ κόσμο που δεν είχε άμεση επαφή με το «χώρο» να έχει άμεση και συνεχή ενημέρωση για γεγονότα, δράσεις και εκδηλώσεις, και να μπορεί να συνεισφέρει σε συζητήσεις πάνω σε διάφορα θέματα, από το σπίτι του. Το Indymedia ήταν ένα παράθυρο στον κόσμο για άτομα που ζουν στην επαρχία ή στο εξωτερικό, αλλά και για άτομα διαφορετικής ηλικίας ή ιδεολογίας που όμως ενδιαφέρονταν να ενημερώνονται για τις εξελίξεις με έναν αδιαμεσολάβητο τρόπο. Ήταν τελικά μια σοβαρή πηγή ενημέρωσης έξω από τα θεσμικά μίντια (τα οποία αποδείχτηκε ότι διαβάζουν Indymedia πολύ τακτικά, και ειδικά σε περιόδους κρίσεων...) για τον καθένα/καθεμιά που ήθελε να την ψάξει λίγο παραπάνω. Ίσως αυτή να μην

Na ανατρέξουμε την κυρίαρχη ροή της πληροφορίας
Na ανατρέξουμε την κυρίαρχη ροή της πληροφορίας
Na ανατρέξουμε την κυρίαρχη ροή της πληροφορίας
Na ανατρέξουμε την κυρίαρχη ροή της πληροφορίας

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΥΠΟΓΕΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ανοιχτός χώρος αντιπληροφόρησης

- ο ελεύθερη πρόσβαση στο internet
- ο μαθήματα υπολογιστών
- ο δανειστική κινηματική VIDEOθήκη
- ο συλλογή ελεύθερου λογισμικού (GNU)

κάθε Πέμπτη 17.00 - 23.00
και Σάββατο 12.00 - 23.00

ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη 21.00

WWW.THESALONIKI.INDYMEDIA.ORG

στο Υπόγειο
της κατάληψης Μαύρη Γάτα

Π. Ποθιορκτηού 33 & Αριστέως
- περιοχή τσιτάρι άνω πόλη

αφίσα για το Εργαστήριο Υπόγειας Πληροφόρησης - Μάης 2004

Το Indymedia ήταν ένα παράθυρο στον κόσμο για άτομα που ζουν στην επαρχία ή στο εξωτερικό, αλλά και για άτομα διαφορετικής ηλικίας ή ιδεολογίας που όμως ενδιαφέρονταν να ενημερώνονται για τις εξελίξεις με έναν αδιαμεσολάβητο τρόπο.

ήταν εξαρχής μια από τις κύριες στοχεύσεις του εγχειρήματος, ήταν πάντως σίγουρα μια από τις σημαντικές κατακτήσεις του, και ίσως θα μπορούσε (ή και να μπόρεσε...) να αποτελέσει την αφορμή για κάποιους να ασχοληθούν σοβαρά με κάποια πράγματα και σε ένα άλλο, πιο συλλογικό επίπεδο.

Κάτι ακόμα που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι την εποχή που ξεκίνησε αυτό εδώ το εγχείρημα, η ανάγκη για πληροφόρηση για γεγονότα σε άλλα σημεία του πλανήτη ήταν επιτακτική. Τα «κίνηματα» της αντιπαγκοσμιοποίησης ήταν στα φόρτε τους, λίγο μετά τη Γένοβα, και υπήρχε η ανάγκη για ένα δίαυλο επικοινωνίας, δικτύωσης και συντονισμού με τον υπόλοιπο κόσμο, σε σχέση με τα παγκόσμια ραντεβού αλλά και έξω από αυτά.

Ένα άλλο πλεονέκτημα του μέσου είναι το χαμηλό κόστος. Είναι πολύ πιο εύκολο και φτηνό να στήσεις και να συντηρήσεις μια ιστοσελίδα από ότι ένα ραδιοφωνικό σταθμό ή ένα έντυπο. Με πολύ λίγα χρήματα και λίγη προσωπική δουλειά μπορεί να στηθεί μια σοβαρή ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης, με δυνατότητες να συνδυαστεί η είδηση με οπτικό, ακουστικό και άλλο υλικό.

Από την άλλη, ένα προβληματικό σημείο στη χρήση του Διαδικτύου είναι ακριβώς η ατομικότητα του μέσου. Όποιος που μπαίνει στο Indymedia για να ενημερωθεί, το κάνει μόνος του, πίσω από την οθόνη του υπολογιστή του. Δεν υπάρχει καμιά συλλογικότητα και συμμετοχή, και η ενημέρωση μπορεί πολύ εύκολα να μετατραπεί σε παθητική κατανάλωση πληροφοριών. Στην τελική, όσο πιο ενεργητικό και να είναι το μέσο από την τηλεόραση, μια οθόνη είναι και θα είναι πάντα μια οθόνη. Έτσι αναπύχθηκε και μέσα στο Indymedia μια ομάδα χρηστών οι οποίοι κολλημένοι στην οθόνη αμπελοφιλοσοφούσαν και αλληλοβρίζονταν για οποιοδήποτε θέμα έπεφτε στην αντίληψή τους, «πνίγοντας» τις ειδήσεις και συζητήσεις σε έναν ωκεανό από κουτσομπολιά. Με το συγκεκριμένο θέμα θα ασχοληθούμε αναλυτικά αργότερα.

Τέλος, υπάρχει και το ζήτημα της συντήρησης και ενημέρωσης της σελίδας. Η σελίδα του Indymedia αποτελείται από τρεις διαφορετικές ενότητες. Στην αριστερή στήλη υπάρχουν links για το αρχείο του Indymedia και άλλα Indymedia, η δεξιά στήλη φιλοξενεί την ελεύθερη δημοσίευση, όπου καθένας/μία μπορεί να δημοσιεύσει ειδήσεις και άρθρα και στην κεντρική στήλη υπάρχουν σημαντικά θέματα και γεγονότα. Στην ουσία τα κεντρικά θέματα απαρτίζονται σε μεγάλο

thessaloniki
indymedia
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΥΠΟΓΕΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

- ελεύθερη πρόσβαση στο Internet
- μαθηματα υπολογιστών
- θανασιστηκη κινηματικη VIDEΟθηκη
- συλλογη ελευθερου λογισμικου (GNU)

ΣΑΒΒΑΤΟ 11πμ - 11μμ
ΠΕΜΠΤΗ 5μμ - 11μμ

- ανοιχτη συνελυση ΠΕΜΠΤΗ 9μμ

Δημ. Πολιορκητου' 32 & Αριστέως
Τσιναρι, Ανα ΠΟλη
στο υπογειο της κατανης Μαυρη Γατα
www.thessaloniki.indymedia.org

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΥΠΟΓΕΙΑΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

• Ελεύθερη πρόσβαση στο Internet • Δυναμική κοινοτική VIDEΟθηκη
• μαθηματα υπολογιστών • φιλοξενη ελευθερου λογισμικου (GNU) η *

Στο υπγειο της κατανης Μαυρη Γατα 32 και Αριστέως Τσιναρι, Ανα ΠΟλη
Καθη οραση 17:00 με 23:00 & καθ. ελδση 12:00 με 23:00

www.thessaloniki.indymedia.org

flyer για το Εργαστήρι Υπόγειας Πληροφόρησης - Μάης 2004

βαθμό από links σε δημοσιεύσεις στη δεξιά στήλη και άλλες πηγές πληροφόρησης. Θεωρητικά, η δουλειά της διαχειριστικής ομάδας αποτελείται επί το πλείστον από τη διαχείριση της δεξιάς στήλης (κοψίματα, τεχνικά θέματα κλπ) και την ανάδειξη θεμάτων από τη δεξιά στήλη στην κεντρική, πιθανόν και με κάποια παραπάνω συλλογή πληροφοριών. Στην πράξη, όταν η σελίδα ξεκίνησε, η πλειονότητα των άρθρων και ειδήσεων προερχόταν από τα μέλη της διαχειριστικής συνέλευσης. Κάτι τέτοιο ήταν φυσικό, μια και το μέσο ήταν καινούριο και άγνωστο στον πολύ κόσμο. Όταν όμως δεν υπάρχει ανταπόκριση και ενεργή συμμετοχή των χρηστών στη σελίδα, αυτό το «κυνήγι της επικαιρότητας» είναι φυσικό να προκαλέσει κούραση και απογοήτευση. Ενώ στη αρχή τα κεντρικά θέματα συζητιόνταν και φτιάχνονταν συλλογικά, με την πάροδο του χρόνου, και ειδικά μετά τον Ιούνιο του 2003, η συνέλευση ατόνησε με αποτέλεσμα η ενημέρωση της σελίδας να γίνεται εργαλειακά και πρωτοβουλιακά και όχι συλλογικά. Αυτός ήταν και ένας από τους βασικούς λόγους που τελικά πάρθηκε η απόφαση να «κλείσουμε».

Για να πετύχει ένα τέτοιο εγχείρημα διαδραστικής αντιπληροφόρησης, η διαχειριστική ομάδα της σελίδας θα πρέπει να είναι ακριβώς αυτό, να διαχειρίζεται δηλαδή τη σελίδα και όχι να τη συντηρεί και να την ενημερώνει μόνη της, έτσι ώστε κάποιοι να μπορούν να ενημερώνονται. Η σελίδα θα πρέπει να είναι «ζωντανή» δημιουργώντας μια, έστω και δικτυακή, κοινότητα, ενεργοποιώντας όσο το δυνατό περισσότερο κόσμο να ασχοληθεί με την αντιπληροφόρηση. Αυτό θα πει αδιαιμεσολάβητη αντιπληροφόρηση από τους δρόμους.

μετά τον Ιούνιο του 2003, η συνέλευση ατόνησε με αποτέλεσμα η ενημέρωση της σελίδας να γίνεται εργαλειακά και πρωτοβουλιακά και όχι συλλογικά.

Que Se Vayan Todos: εφημερίδα για την κοινωνική εξέγερση στην Αργεντινή (έκδοση δεκέμβριος 2002)

Ένας βασικός λόγος για τον οποίο επιλέξαμε να συστήσουμε το indymedia thessaloniki ήταν ότι η δομή της ιστοσελίδας, όπως είχε κατασκευαστεί ήδη για το πρώτο imc στο Seattle, παρείχε τη δυνατότητα της «αμφίδρομης ενεργής συμμετοχής» (μέσω της δεξιάς στήλης – ανοιχτή δημοσίευση). Θεωρήσαμε λοιπόν ότι η ύπαρξη της δεξιάς στήλης τηρούσε τις προϋποθέσεις ώστε να δημιουργηθεί κατά κάποιον τρόπο ένας ηλεκτρονικός «δημόσιος τόπος-χώρος» στον οποίο θα έχει πρόσβαση ο καθένας/μιά. Με σχετικά απλές εντολές μπορούσε ο κάθε επισκέπτης της ιστοσελίδας να δημοσιεύσει μια δικιά του ανάλυση, είδηση, «ιστορία», εμπλουτισμένη με εικόνες και ήχο ή να σχολιάσει μια υπάρχουσα δημοσίευση. Τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας λειτουργίας ήταν προφανώς πολλαπλά.

- **Πρώτον** ενθαρρύνονταν η ενεργή συμμετοχή των επισκεπτών, οι οποίοι δεν περιορίζονταν απλώς στο ρόλο του θεατή των πληροφοριών - κειμένων - εικόνων που πρόβαλε η συντακτική ομάδα, αλλά τους παρέχονταν η δυνατότητα να δημοσιεύσουν και τις δικές τους προσωπικές σκέψεις και απόψεις. Κυρίως όμως η λειτουργία της συγκριμένης στήλης εξυπηρέτούσε τα ανταγωνιστικά υποκείμενα να πληροφορούν για τις δράσεις τις οποίες οργάνωσαν ή συμμετείχαν. Εξαρχής, άποψή μας ήταν ότι το imc δημιουργήθηκε από την ανάγκη των διαδηλωτών για μια διαφορετική πληροφόρηση, μια πληροφόρηση αντιθετική με αυτή των θεσμικών μέσων και απαλλαγμένη από τη διαμεσολάβηση των κατ' επάγγελμα επαναστατών και των εργολάβων του εκάστοτε κινήματος. Επομένως επιθυμία μας ήταν το imc thessaloniki να αποτελέσει μια από τις πιθανές απαντήσεις στην ανάγκη των ανταγωνιστικών υποκειμένων να πληροφορούν και να πληροφορούνται. Μια υποδομή που θα ενίσχυε την κυκλοφορία των κοινωνικών αγώνων. Και μια παρατήρηση : σίγουρα δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι μπορούν να δημιουργηθούν και να συναφθούν πολιτικές σχέσεις μέσα στον εικονικό χώρο του διαδικτύου. Η δεξιά στήλη δεν ήρθε για να αντικαταστήσει την επικοινωνία στον πραγματικό χώρο, στόχος της ήταν η ενεργή ενημέρωση η οποία μπορεί να οδηγήσει στην καλύτερη κατανόηση της κινηματικής πραγματικότητας και να ενθαρρύνει τους επισκέπτες να συναντηθούν στον πραγματικό χωροχρόνο της αντίστασης.

Θεωρήσαμε ότι η ύπαρξη της δεξιάς στήλης τηρούσε τις προϋποθέσεις ώστε να δημιουργηθεί ένας ηλεκτρονικός «δημόσιος τόπος-χώρος» στον οποίο θα έχει πρόσβαση ο καθένας/μιά.

Μετά από ένα περίπου χρόνο λειτουργίας συνειδητοποιώντας πως λίγος κόσμος γνωρίζει την σελίδα αλλά και λίγοι την παρακολουθούν για να αντιληφθούν την υπήρξε η ιδέα για μια έντυπη προσπάθεια που το δημοσιευμένο υλικό θα μπορούσε να φτάνει και σε αυτούς που δεν μπαίνουν στο ίντερνετ. Το εντυπάκι του imc thessaloniki δεν ήταν συλλογική προσπάθεια όλης της συνέλευσης, στήνονταν πρωτοβουλιακά και κυκλοφορούσε κάθε 15 μέρες. Συνολικά κυκλοφόρησαν 18 τέτοια εντυπάκια. Στην κρίσιμη περίοδο των αντιπολεμικών κινητοποιήσεων κυκλοφόρησε ειδικό αφιέρωμα στα αντιπολεμικά το οποίο μοιράστηκε στην προβολή-εκδήλωση της αυτόνομης βίντεο-παραγωγής των κινήσεων ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Φυσικά όπως συμβαίνει τις περισσότερες φορές όταν κάτι δεν στηρίζεται συνολικά σαν επιλογή τότε παρακάμζει και αυτό είτε από έλλειψη ενδιαφέροντος είτε από την συνειδητοποίηση πως τα πράγματα δεν προχωράνε έτσι και αν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες τότε καλύτερα να παύουν και να αναζητούν νέες διεξόδους.

Η θεμελιακή επιλογή του να καλούμε σε συμμετοχή όχι μόνο στο επίπεδο της σκέψης και πληροφόρησης, αλλά κυρίως προτάσσοντας την αντικυριαρχική - αντιεξουσιαστική δράση στον πραγματικό χώρο, μπορεί να είναι δυνατή μονό εφόσον αποτρέπουμε την αναπαραγωγή του ρόλου δημοσιογράφου και θεατή και προτείνουμε την αντιπληροφόρηση και την ενεργό συμμετοχή.

desert storm

desert storm: εφημερίδα σχετικά με δράσεις ενάντια σε στρατόπεδα κράτησης μεταναστών στην Αυστραλία (έκδοση ιούνης 2004)

- **Δεύτερον** μέσω της δεξιάς στήλης αλλά και του ημερολογίου, μπορούσε κάθε οργανωμένη συλλογικότητα να δημοσιοποιήσει τα καλέσματα της για δράση στον πραγματικό χώρο και χρόνο. Η λειτουργία αυτή είχε ως απώτερο και σαφή στόχο να ενθαρρύνει τους επισκέπτες να συμμετέχουν στις δράσεις και στα καλέσματα που ανακοινώνονταν από τους ίδιους τους διαδηλωτές. Εξάλλου, η επιλογή της ύπαρξης της δεξιάς στήλης προέκυπε από τις θεμελιακές αρχές της συντακτικής ομάδας, σύμφωνα με τις οποίες η αντικαπιταλιστική μας δράση δεν περιορίζεται στο imc thessaloniki αλλά αντιθέτως το imc προέκυψε από αυτήν. Θεωρούσαμε επομένως το imc thessaloniki ένα κομμάτι της γενικότερης δράσης μας και με αυτόν τον τρόπο θέλαμε να το αντιμετωπίζουν και οι εκάστοτε επισκέπτες του. Η θεμελιακή επιλογή του να καλούμε σε συμμετοχή όχι μόνο στο επίπεδο της σκέψης και πληροφόρησης, αλλά κυρίως προτάσσοντας την αντικυριαρχική - αντιεξουσιαστική δράση στον πραγματικό χώρο, μπορεί να είναι δυνατή μονό εφόσον αποτρέπουμε την αναπαραγωγή του ρόλου δημοσιογράφου και θεατή και προτείνουμε την αντιπληροφόρηση και την ενεργό συμμετοχή. Για να συμβεί αυτό είναι απαραίτητη η αλληλεπίδραση μεταξύ των χρηστών της ιστοσελίδας, η οποία έχει πάντα ως γνώμονα την ενεργή συμμετοχή στον πραγματικό χώρο.

- **Τρίτον** η λειτουργία της δεξιάς στήλης σίγουρα μπορούσε να ικανοποιήσει τις ανάγκες της άμεσης πληροφόρησης και την κάλυψη της επικαιρότητας. Φάνηκε ιδιαίτερα χρήσιμη σε κρίσιμες στιγμές (πορείες - συλλήψεις - έκτακτα γεγονότα) για την ενημέρωση σε άμεσο χρόνο. Και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, διότι εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι εξαρχής έχουμε συμφωνήσει στη συντακτική ομάδα του imc thessaloniki ότι απαγορεύεται ρητά η συμμετοχή δημοσιογράφων. Επιπλέον θεωρήσαμε εχθρική και οποιαδήποτε συμπεριφορά ή νοοτροπία η οποία παραπέμπει σε δημοσιογραφίστικες λογικές. Δεν είχαμε αναλάβει να αντιπληροφορούμε το κίνημα και δεν αναγνωρίσαμε ποτέ στους εαυτούς μας κανένα τέτοιο ρολό. Συνεπώς, η ύπαρξη της συντακτικής ομάδας δεν αποσκοπούσε στην αναλυτική και λεπτό προς λεπτό ενημέρωση για κάθε θέμα και ειδικά για τα θέματα επικαιρότητας. Επομένως η ύπαρξη της δεξιάς στήλης παρέχει τη δυνατότητα στους ίδιους τους χρήστες να πληροφορηθούν για γεγονότα που οι ίδιοι θεωρούν σημαντικά να δημοσιοποιηθούν.

- **Τέταρτον** ο χώρος της δεξιάς στήλης μπορούσε εν δύναμη να αποτελέσει το πεδίο μιας δημόσιας αναμέτρησης. Έναν χώρο στον οποίο μπορούν να αντιπαράθενται πολιτικές απόψεις, σκέψεις, αναλύσεις. Φυσικά, αυτό προϋποθέτει ότι οι χρήστες του imc αναγνωρίζουν αυτήν την αναγκαιότητα και ο λόγος για τον οποίο επισκέπτονται την συγκεκριμένη ιστοσελίδα είναι για να ενισχύσουν - εξελίξουν - πλουτίσουν την κινηματική τους αντίληψη. Θα θέλαμε η επίσκεψη στο imc thessaloniki να ήταν μια συνειδητή πολιτική κίνηση και όχι ένα εναλλακτικό σερφάρισμα που γεμίζει απλώς τις μοναχικές χειμωνιάτικες νύχτες. Σίγουρα, για να διασφαλιστεί ο παραπάνω χαρακτήρας, ο χώρος της δεξιάς στήλης ελέγχονταν αυστηρά από την συντακτική ομάδα με βάση τα κριτήρια του αντισεξισμού, του αντιφασισμού, του σεβασμού στα προσωπικά δεδομένα. Έτσι λοιπόν, πρόθεση μας ήταν το imc να αποτελέσει έναν ηλεκτρονικό «δημόσιο χώρο» στον οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιείται η συνάντηση διαφορετικών συνειδητήσεων ενεργοποιώντας η μία την άλλη.

Ωστόσο, μια σειρά από μειονεκτήματα ή ίσως και η κακή διαχείριση της δεξιάς στήλης μπορεί τελικά αρκετές φορές να προσδώσει αντίθετα από τα επιθυμητά χαρακτηριστικά και να διασπρεβλώσει την οποία αρχική καλοπροαίρετη διάθεση. Σε μια κοινωνία που όλο και περισσότερο η αναπαράσταση αντικαθιστά την πραγματικότητα δεν θα έπρεπε να περιμένουμε και πολύ διαφορετικές συμπεριφορές από μια σημαντική μερίδα επισκεπτών της ιστοσελίδας. Ταυτόχρονα η ανωνυμία των δημοσιεύσεων σίγουρα αποτελεί ένα εγγενές δομικό μειονέκτημα, το οποίο ενισχύεται από τα συμπτώματα της κατανάλωσης πληροφοριών. Διάρκως εγκυμονούσε ο κίνδυνος να μετατραπεί η δεξιά στήλη σε ένα είδος ηλεκτρονικού καφενείου. Οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η επιθυμητή «δημόσια αναμέτρηση», λόγω των παραπάνω παραγόντων, μετατράπηκε τελικά πολλές φορές σε πεδίο κουτσομπολιού, ο αγώνας για αυτοεξέλιξη μετασχηματίστηκε σε καθημερινή αγωνία για το πόσες καφρίλες θα πρέπει να κόψουμε - λογοκρίνουμε. Πιο αναλυτικά τα μειονεκτήματα της ανοιχτής δημοσίευσης – δεξιάς στήλης μπορούν να εντοπιστούν και να συμπυκνωθούν στα παρακάτω δυο κομβικά σημεία:

- **Πρώτον** η κατάχρηση της ανωνυμίας Βασικό χαρακτηριστικό της δεξιάς στήλης όλων τα imc είναι ότι ο καθένας/μιά μπορεί με ένα απλό ψευδώνυμο ή και

Θα θέλαμε η επίσκεψη στο imc thessaloniki να ήταν μια συνειδητή πολιτική κίνηση και όχι ένα εναλλακτικό σερφάρισμα που γεμίζει απλώς τις μοναχικές χειμωνιάτικες νύχτες

δελτίο για τους μετανάστες (έκδοση: Ιούνιος 2004)

Πίσω από την ανωνυμία μπορεί να κρυφτεί ο οποιοσδήποτε, χωρίς κανένα ηθικό και πολιτικό κόστος.

εντελώς ανώνυμα να στείλει μια δημοσίευση. Δεν απαιτείται κανένα απολύτως password, ψηφιακό δακτυλικό αποτύπωμα, e-mail ή υπογραφή και δε στέλνεται στον αποστολέα κανένα αναγνωριστικό μπισκότο. Η πρόσβαση είναι άμεση, και μόνο αφού δημοσιευθεί η είδηση ή το σχόλιο η συντακτική ομάδα έχει την δυνατότητα να την ελέγξει και να κρίνει το μέλλον της. Η δυνατότητα αυτή, εκ πρώτης όψης, φαίνεται ενδεχομένως αρκετά «αντιεξουσιαστική» καθώς από τη μια παρέχει τη δυνατότητα στον καθένα/μιά χωρίς κανενός τύπου εισιτήριο πρόσβασης να εκφράσει τις απόψεις του και από την άλλη σίγουρα προστατεύει τον χρήστη (από τα απανταχού παρόντα ματιά των μηχανισμών καταστολής). Ωστόσο η ελεύθερη πρόσβαση (ή η πρόσβαση στην ελευθερία) δεν είναι και τόσο αθώα. Πίσω από την ανωνυμία μπορεί να κρυφτεί ο οποιοσδήποτε, χωρίς κανένα ηθικό και πολιτικό κόστος. Ο δημόσιος χαρακτήρας που θέλουμε να διέπει τα μέσα και τις μορφές δράσεις μας σε ένα βαθμό καταπατήθηκε, μέχρι που τελικά η ανωνυμία των δημοσιεύσεων αναπαράγει σε σημαντικό βαθμό το ανώνυμο πλήθος. Ενστάσεις του τύπου ποιος αναλαμβάνει την ευθύνη ενός ανώνυμου σχολίου, είναι πολιτική ομάδα, σύντροφος, μπάτσος, φασίστας ή κνίτης έχουνε νόημα ειδικά στις περιπτώσεις που υπάρχει δόλος πίσω από μια δημοσίευση.

- Δεύτερον «η αναπαράσταση»

Στον εικονικό χώρο του διαδικτύου η υλική υπόσταση των υποκειμένων αντικαθίσταται από την άυλη αποτύπωση ψηφιακών απρόσωπων «ηρώων». Δε βλέπεις τις εκφράσεις του προσώπου του εκάστοτε συγγραφέα, τη στάση του σώματός του, δεν οσφραίνεσαι την χαρά, τον ενθουσιασμό, την λύπη, τον θυμό ή την οργή και βεβαίως δεν μπορείς να τον/την αγγίξεις. Γνωστά πράγματα, εξάλλου πάνω κάτω σε όλα τα υφάρκτα μέσα-media συναντιούνται παρόμοια συμπτώματα. Βέβαια, αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία με την δεξιά στήλη του imc είναι ότι, παρ' όλες τις παραπάνω αδυναμίες, παρέχει μια αίσθηση συμμετοχής. Μιας συμμετοχής επιθυμητής από τη συντακτική ομάδα στο βαθμό που ενδυναμώνει και προωθεί τη συνάντηση στον πραγματικό χωροχρόνο, όπως περιγράψαμε διεξοδικά παραπάνω. Ωστόσο η συμμετοχή αυτή, λόγω των δομικών προβλημάτων της χρήσης του διαδικτύου ενδέχεται να αποκτήσει αρκετές φορές αντίθετα έως και εχθρικά χαρακτηριστικά.

Πολλές ήταν δυστυχώς οι φορές που οι επισκέπτες του imc, αντί να συμμετέχουν στο χτίσιμο μιας ανταγωνιστικής

Θεσσαλονίκη
indymedia

αντίστασηστηνκυρίαρχη
ροήτηρήτηροφωτισαντί
σταστασηστηνκυρίαρχη
τηςπληροφορίαςαντίστα
σηστηνκυρίαρχηροήτη
πληροφορίαςαντίσταση
στηνκυρίαρχηροήτητηςπ
ληροφορίαςαντίστασηστ
ηνκυρίαρχηροήτητηςπλη
ροφορίαςαντίστασηστην
κυρίαρχηροήτητηςπληρο
φόριαντίστασηστηνκυ
ρίαρχηροήτητηςπληροφό
ριαντίστασηστηνκυρίαρχ
ηροήτητηςπληροφορίας
αντίστασηστηνκυρίαρχη
ροήτητηςπληροφορίας
αντίστασηστηνκυρίαρχη
ροήτητηςπληροφορίας

έναντι
στα
κυρίαρχα
ΜΜΕ
δημιουργούμε
αυτόνομες
δομές
αντιπληροφόρησης

εκδήλωση - συζήτηση
Οικουργία και σάουσι του indymedia (θεσσαλονίκης)
προβολή video
για το κίνημα αντίστασης στην Αργεντινή
(από το indymedia italiano)

Πέμπτη 19/12, 8μμ στο Πολυτεχνείο
www.thessaloniki.indymedia.org

αφισα για εκδήλωση του imc thessaloniki 19/12/2002

κοινότητας, επιδίδονταν στον εκχυδαϊσμό της συγκεκριμένης δυνατότητας. Αντί η δεξιά στήλη να εξελίσσεται στο επιδιωκόμενο από τη συντακτική ομάδα χώρο «δημόσιας αναμέτρησης», μετατρέπονταν σε ηλεκτρονικό καφενείο. Αντί να προωθείται η γόνιμη αντιπαράθεση πολιτικών απόψεων, αναπύσσονται διάλογοι με ορούς νίκης και ήττας, «λάσπης» και κουτσομπολιού. Επομένως η συμμετοχή των επισκεπτών στη δεξιά στήλη αντί να εξελίξει, να ριζοσπαστικοποιεί την προσωπικότητα των επισκεπτών και να ωθεί στη συνάντηση στον πραγματικό χώρο, καλλιέργησε το φθόνο, την εκδίκηση και βεβαία αποθάρρυνε ειδικά τους μη μνημένους αναγνώστες να επισκέπτονται την ιστοσελίδα. Υπήρχαν στιγμές που οι επαναλαμβανόμενες παραπάνω συμπεριφορές ήταν σαν να δημιουργούσαν ένα νέο, ευτελές, αναλώσιμο είδος εικονικού ανθρώπου, έναν «cyberεπαναστάτη» που αυτάρεσκα αυνανίζεται χωρίς κανένα κόστος και καμία πολιτική ευθύνη μπροστά από το πιασί του με virtual λογομαχίες. Η δεξιά στήλη μετατρέπεται τότε σε ψηφιακή κακέκτυπη αναπαράσταση των χειριστών συνελεύσεων του χώρου.

Όπου τελικά η πληροφόρηση ενδέχεται να μετασχηματιστεί σε φάρσα, σε προσημείωση, και η δεξιά στήλη σε ένα πολτό έκτακτων γεγονότων, άχρηστων λεπτομερειακών πληροφοριών (οι οποίες πολλές φορές είναι και ανακριβείς), cyber-ψυχοποικιών και ψηφιακών ψυχιατρείων. Το αφηρημένο, χωρίς σώμα κοινό των επισκεπτών αντιμετωπίζει την επαφή με το ίmς ως μεταμεσονύκτια ντόπα. Ο επισκέπτης περιμένει να δει στην καλύτερη περίπτωση την συγκλονιστική είδηση ή τη φλεγόμενη εικόνα, και στη χειρότερη μια λασπολογική, κουτσομπολίστικη κουβέντα για να παραμείνει στην ιστοσελίδα. Στη μεν περίπτωση της συγκλονιστικής είδησης πρόκειται για τη μοιραία δόση θανάτου και ανακούφισης λίγο πριν πέσει για ύπνο, στη δε λασπολογία μιλάμε για την αναπαράσταση των τηλεοπτικών δελτίων στη μεταμοντέρνα τους επαναστατική εκδοχή με πρωταγωνιστές «cyberαναρχικούς» απρόσωπους μονομάχους. Σταδιακά λοιπόν, το γεγονός και το εύπεπο θέαμα αντικαθιστά τα αναλυτικά κείμενα και την αντιπαράθεση πολιτικών απόψεων. Οι ψηφιακοί κώδικες αποκτούν τότε μεγαλύτερη σημασία από την πραγματικότητα. Η καθημερινή αθλιότητα μεταφέρεται σε ηλεκτρονική ψυχοαναπαράσταση και το ίmς μετατρέπεται σε ένα ιδιότυπο άσυλο.

Όλα τα παραπάνω βεβαία δεν αντανakλούν το σύνολο των επισκεπτών του ίmς, ούτε υπόκεινται σε καμιά λογική αυτομασιγώματος, είναι εξάλλου συμπτώματα που συναντιούνται

Σταδιακά λοιπόν, το γεγονός και το εύπεπο θέαμα αντικαθιστά τα αναλυτικά κείμενα και την αντιπαράθεση πολιτικών απόψεων. Οι ψηφιακοί κώδικες αποκτούν τότε μεγαλύτερη σημασία από την πραγματικότητα. Η καθημερινή αθλιότητα μεταφέρεται σε ηλεκτρονική ψυχοαναπαράσταση και το ίmς μετατρέπεται σε ένα ιδιότυπο άσυλο.

(...) πολύ σύντομα οργανωμένες συλλογικότητες απέφευγαν να δημοσιεύσουν στο imc τις προκυρήξεις τους, τις αφίσες τους ή τα κείμενα των εντύπων τους.

ευρέως σε δικτυακά forum. Ωστόσο, ένα ερώτημα είναι γιατί το παραπάνω φαινόμενο συναντιέται με τέτοια ένταση σχεδόν αποκλειστικά και μόνο στα ελλαδικά imc και σπανίζει στο σύνολο της παγκόσμιας κοινότητας των imc.

Το αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν ότι πολύ σύντομα οργανωμένες συλλογικότητες απέφευγαν να δημοσιεύσουν στο imc τις προκυρήξεις τους, τις αφίσες τους ή τα κείμενα των εντύπων τους. Από την πλευρά της συντακτικής ομάδας για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις παραπάνω συμπεριφορές και μειονεκτήματα, ούτως ώστε να είμαστε συνεπείς ως προς τις αρχές μας, ακολουθήσαμε μια σχετικά αυστηρή παρακολούθηση και λογοκρισία της δεξιάς στήλης. Η παραπάνω επιλογή είχε ως αποτέλεσμα οι δημοσιεύσεις και η επισκεψιμότητα στο imc thessaloniki να είναι αρκετά περιορισμένες, ειδικά συγκρίνοντάς τες με τις αντίστοιχες του σαφώς πιο ανεκτικού imc athens.

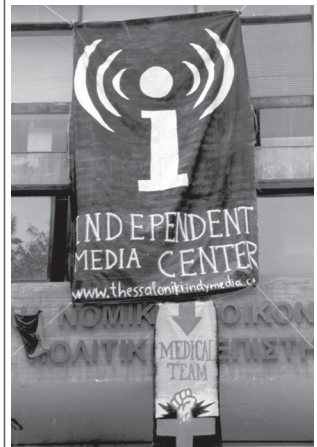
Χωρίς αμφιβολία, ο Ιούνιος του 2003 ήταν η κορυφαία στιγμή της συλλογικότητας του Indymedia Θεσσαλονίκης. Τότε για πρώτη φορά το Indymedia απέκτησε υπόσταση στον πραγματικό χώρο, και όχι μόνο στον κυβερνοχώρο, αφού στεγάστηκε στην κατάληψη της Νομικής. Η μεγάλη σημασία που είχε για εμάς το εγχείρημα του Ιούνη μας οδήγησε στο να αφιερώσουμε σε αυτό ένα κεφάλαιο του απολογισμού.

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι το ΓΙΑΤΙ επιλέξαμε να δράσουμε στα πλαίσια αυτού του παγκόσμιου ραντεβού. Η απάντηση με δυο λόγια είναι ότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς. Να σημειώσουμε εδώ ότι κάποιοι από εμάς είχαμε ήδη αρχίσει να απομυθοποιούμε και να βλέπουμε κριτικά τα παγκόσμια ραντεβού και την αποτελεσματικότητά τους. Αφού όμως οι δράσεις ενάντια στη σύνοδο κορυφής θα συνέβαιναν στην πόλη μας, με ή χωρίς τη συμμετοχή μας, δεν μπορούσαμε παρά να συμμετέχουμε.

Κατ' αρχήν, το δίκτυο των Indymedia γεννήθηκε ως μια ανάγκη του “κινήματος” κατά της παγκοσμιοποίησης για άμεση και αδιαμεσολάβητη ενημέρωση όσον αφορά τις διαδικασίες στα μεγάλα παγκόσμια ραντεβού, με πρώτο το Σηάτλ. Με αυτή τη λογική, όταν το φθινόπωρο του 2001 πήραμε την απόφαση να δημιουργήσουμε το Indymedia Θεσσαλονίκης, είχαμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στη Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2003, με ότι αυτό συνεπάγεται. Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι η διεξαγωγή της συνόδου στη Θεσσαλονίκη ήταν και ένας από τους λόγους ίδρυσης του Indymedia Θεσσαλονίκης.

Επίσης, βασισμένοι σε εμπειρίες απόμων της συλλογικότητας σε αντίστοιχα ραντεβού στο εξωτερικό, είχαμε διαπισώσει αρκετά προβλήματα στον τρόπο οργάνωσης των εκάστοτε Indymedia center, που σε καμία περίπτωση δεν θα θέλαμε να αναπαραχθούν και σε ένα τόσο μεγάλο κινηματικό γεγονός που θα λάμβανε χώρα στην πόλη μας. Συνήθως, τα Indymedia Center στεγάζονταν σε χώρους παραχωρημένους από κρατικούς φορείς ή το Κοινωνικό φόρουμ και δεν λειτουργούσαν με τα χαρακτηριστικά που εμείς θα θέλαμε να έχουν τέτοια εγχειρήματα. Ο μόνος τρόπος να προσδώσουμε αυτά τα χαρακτηριστικά στο εγχείρημα ήταν να εφαρμόσουμε οι ίδιοι τις αρχές της συλλογικότητάς μας σε πραγματικό χώρο.

Αφού οι δράσεις ενάντια στη σύνοδο κορυφής θα συνέβαιναν στην πόλη μας, με ή χωρίς τη συμμετοχή μας, δεν μπορούσαμε παρά να συμμετέχουμε.

το κατειλημμένο κτήριο της νομικής: Κοινωνικό Ανεξάρτητο Κέντρο Ενημέρωσης

Ας δούμε όμως τι συνέβη τελικά εκείνες τις μέρες αναφορικά με τη συλλογικότητα και τις στοχεύσεις που έθεσε:

Πρώτα απ' όλα, ο χάρτης βγήκε, με τη συνεισφορά καταποτισικών κειμένων από την Ιατρική και τη Νομική ομάδα, και κατά γενική ομολογία ήταν πολύ χρήσιμος σε όλους τους διαδηλωτές, και ειδικά στους ξένους.

Το Ανεξάρτητο Κέντρο Αντιπληροφόρησης τελικά στεγάστηκε στο κτίριο της Νομικής, το οποίο καταλήφθηκε το βράδυ της Δευτέρας από τη Σ.Ο. του Indymedia, με τη βοήθεια και άλλων συντρόφων από τη Θεσσαλονίκη. Στη διάρκεια της εβδομάδας ανέλαβαν ενεργό ρόλο στην κατάληψη και κάποιοι σύντροφοι από το Indymedia Αθήνας, καθώς και, σε μικρότερο βαθμό, μεμονωμένες περιπτώσεις συντρόφων από Indymedia του εξωτερικού. Ήταν η πρώτη φορά σε παγκόσμιο ραντεβού που το IMC στήθηκε από ντόπιους, σε δικό του χώρο, με όρους λειτουργίας καθαρά αντιεξουσιαστικούς. Το κέντρο λειτούργησε από την Τρίτη 17 μέχρι την Κυριακή 22 Ιούνη και τελικά αποτελούνταν από μια μεγάλη αίθουσα υπολογιστών, η οποία κάλυπτε τις ανάγκες τόσο των Indymedia, όσο και των υπολοίπων διαδηλωτών, ένα χώρο ο οποίος χρησιμοποιήθηκε σα στούντιο από το ραδιοφωνικό σταθμό 1431 AM, ο οποίος εξέπεμπε καθ' όλη τη διάρκεια της κατάληψης, ένα χώρο που στέγαζε την Ιατρική ομάδα, και ένα αμφιθέατρο που χρησιμοποιούνταν για συνελεύσεις.

Σημειώνεται ότι η συμμετοχή του ραδιοφωνικού σταθμού και της Ιατρικής ομάδας προσέδωσε ένα επιπλέον κύρος στην κατάληψη προς τα έξω. Ειδικά η συνεργασία με το ραδιόφωνο ήταν άψογη. Επίσης, επειδή είχε καταληφθεί όλο το κτίριο της Νομικής, υπήρχαν χώροι για συζητήσεις, τραπέζια όπου διατίθονταν υλικό διαφόρων ομάδων και τουαλέτες για χρήση από τους ξένους διαδηλωτές οι οποίοι είχαν κατασκηνώσει στα γρασίδια.

Κρίνουμε λοιπόν ότι το εγχείρημα πέτυχε τους σκοπούς του, και μάλιστα σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ότι περιμέναμε. Σε όλη τη διάρκεια της εβδομάδας το κέντρο λειτούργησε με βάση τις αρχές της αμεσοδημοκρατίας, της αντιεπαιτίας και της αυτοοργάνωσης, αρχές οι οποίες θα έπρεπε να είναι αυτονόητες στον αντιεξουσιαστικό χώρο, αλλά φάνηκε να καταπατούνται σωρηδόν από άλλες ομάδες του χώρου. Τόσο η λειτουργία του κέντρου υπολογιστών, όσο και της όλης κατάληψης ήταν πολύ καλή, η κατάληψη περιφρουρήθηκε σωστά και αποτράπηκαν ζημιές και καταστροφές στο χώρο. Η συνέλευση λειτούργησε, τόσο σε καθημερινή βάση για τα τρέχοντα θέματα της κατάληψης, όσο και κάτω από δύσκολες, απρόβλεπτες συνθήκες.

Ήταν η πρώτη φορά σε παγκόσμιο ραντεβού που το IMC στήθηκε από ντόπιους, σε δικό του χώρο, με όρους λειτουργίας καθαρά αντιεξουσιαστικούς.

το κατειλημμένο κτήριο της νομικής: Κοινωνικό Ανεξάρτητο Κέντρο Ενημέρωσης

Η κατάληψη της Νομικής λειτούργησε σαν κέντρο συσπείρωσης και λήψης συλλογικών αποφάσεων για όσους διαδηλωτές δεν ήταν ενταγμένοι σε κάποια άλλη κατάληψη

Επιδείξαμε υπευθυνότητα, συνέπεια στις αρχές και στις αποφάσεις μας, και αυτό προσέδωσε και ένα κύρος στην κατάληψη προς τα έξω. Έτσι, οι αποφάσεις της συνέλευσης γίνονταν αποδεκτές, τόσο από τους εντός της κατάληψης, όσο και από τους εκτός. Η κατάληψη της Νομικής λειτούργησε σαν κέντρο συσπείρωσης και λήψης συλλογικών αποφάσεων για όσους διαδηλωτές δεν ήταν ενταγμένοι σε κάποια άλλη κατάληψη (Θεολογική - Φιλοσοφική), ακριβώς λόγω αυτής της συνέπειας λόγων και πράξεων. Αποτέλεσε δηλαδή έναν τρίτο πολιτικό πόλο - μέσα στο αναρχικό χωριό - παρόλο που αυτό ήταν κάτι πολύ πέρα από τις στοχεύσεις μας. Εκτός από τους αρχικούς στόχους λοιπόν, η κατάληψη της Νομικής φιλοξένησε διάφορες συνελεύσεις άλλων συλλογικοτήτων, την προβολή του βίντεο για τα αντιπολεμικά την Πέμπτη, μέσα στο κέντρο γεννήθηκε η πρωτοβουλία και πήρε σάρκα και οστά η δράση της Παρασκευής στα σύνορα, λειτούργησε σαν σταθεροποιητικός παράγοντας κατά τη διάρκεια του Σαββάτου όπου επικρατούσε στα πανεπιστήμια μια ατμόσφαιρα αβεβαιότητας και πανικού λόγω των επεισοδίων και της επαπειλούμενης άρσης του ασύλου και τελικά το Σάββατο το βράδυ ανέλαβε και την ευθύνη της στέγασης των διαδηλωτών που είχαν μείνει ξεκρέμαστοι από όλους τους υπόλοιπους.

Η ατμόσφαιρα κατά τη διάρκεια όλης της εβδομάδας ήταν φανταστική. Από τις πρώτες μέρες ξεκινήσαμε με ενθουσιασμό, εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και πολλή όρεξη να φέρουμε σε πέρας αυτό το εγχείρημα. Το ότι τα πράγματα μας πήγαιναν καλά και η αυτοοργάνωση λειτουργούσε άψογα μας έδωσε κουράγιο και δύναμη να κάνουμε ακόμα περισσότερα από ότι αρχικά σχεδιάζαμε. Όλο το κέντρο λειτούργησε αποτελεσματικά, με καλή διάθεση και χωρίς περιπτώ άγχος, ανταποκρινόμενο πλήρως στις ανάγκες των διαδηλωτών. Αυτή η καλή διάθεση οδήγησε και άλλο κόσμο να σεβαστεί, να στηρίξει και να βοηθήσει, καθένας με τον τρόπο του, την κατάληψη. Οι σχέσεις μεταξύ μας ωρίμασαν μέσα από τις συνελεύσεις και τη συλλογική προσπάθεια. Καταδείχτηκε και επιβεβαιώθηκε η διαρκής ανάγκη επιβεβαίωσης των αρχών της αυτοοργάνωσης και της αντιεραρχίας στην πράξη, στην καθημερινή μας δράση.

Πρέπει όμως να δούμε και τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε, τις παραλήψεις μας και ότι άλλο προβληματίσει σχετικά με τη λειτουργία του SIMC, ελπίζοντας ότι ανάλογες προσπάθειες αντιπληροφόρησης στο μέλλον θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν τα συμπεράσματα που προκύπτουν από αυτή την εμπειρία, αποφεύγοντας τα όποια λάθη.

Η σοβαρότερη παράλειψη της ομάδας τον Ιούνιο ήταν ότι η αντιπληροφόρηση – πέρα από το διαδικτυακό κομμάτι της – στρεφόταν κυρίως προς τα μέσα, προς τους διαδηλωτές και όχι προς την κοινωνία. Δεν μπορέσαμε να τυπώσουμε καθημερινά δελτία αντιπληροφόρησης για εκείνες τις μέρες και να τα μοιράσουμε μαζικά στην πόλη. Γενικότερα όμως οι ανάγκες που προέκυψαν από τη διαχείριση της κατάληψης επηρέασαν πολύ το έργο της αντιπληροφόρησης με αποτέλεσμα να μην είμαστε όσο παραγωγικοί θα θέλαμε στον τομέα αυτό.

Ένα άλλο ζήτημα που προέκυψε ήταν η σχέση μας με τα άλλα Indymedia. Πρώτα απ' όλα, κανένα άλλο Indymedia δεν συμμετείχε στο κέντρο, μόνο κάποιοι σύντροφοι συμμετείχαν ατομικά. Για μία ακόμη φορά διαπιστώθηκαν οι αγεφύρωτες διαφορές που μας χώριζαν από πολλές άλλες συλλογικότητες Indymedia και επίσης ξεκαθάρισαν και οι σχέσεις μας μαζί τους, αφού κάποιοι επέλεξαν να μη συμμετέχουν στο SIMC. Μας χαροποίησε πάντως το γεγονός ότι όσοι επέλεξαν τη συμμετοχή σεβάστηκαν τις αρχές λειτουργίας του κέντρου.

Μία άλλη παράλειψη της ομάδας, που όμως δε νιώθαμε ότι είχαμε τις δυνάμεις να την αναλάβουμε, ήταν να στεγάσει η κατάληψη κόσμο και πριν το Σάββατο.

Το θέμα της αοστηρής περιφρούρησης η οποία δημιούργησε αρνητικές εντυπώσεις, είχε κριθεί αναγκαία από τη συνέλευση. Η απόφαση της συνέλευσης εφαρμόστηκε και κρίνεται μάλλον γενικά ως αναγκαίο κακό.

Η σοβαρότερη παράλειψη της ομάδας τον Ιούνιο ήταν ότι η αντιπληροφόρηση – πέρα από το διαδικτυακό κομμάτι της – στρεφόταν κυρίως προς τα μέσα, προς τους διαδηλωτές και όχι προς την κοινωνία.

VI

Σε αυτό το σημείο θεωρήσαμε ότι αξίζει να παραθέσουμε μια επιστολή του imc argentina που στάλθηκε στις παγκόσμιες mailing lists των indymedia τον Δεκέμβριο του 2002. Πρόκειται για την απάντηση στη προσφορά υπολογιστών από τον Soros. Βρεγμένα μαλλιά, συνέλευση γειτονιάς, κρύο γάλα, φλεγόμενο λάστιχο, μια γυναικά που αλλάζει τη ζωή της οικογένειάς της, νοσταλγικά μάτια, μια εξέγερση που εκφράζεται. Είμαστε μαζί τους. Απολαύστε την...

“Επιτρέψτε μας να ξεκινήσουμε με μια παρέκβαση, από αυτές που εμείς οι Αργεντινοί τόσο πολύ απολαμβάνουμε. Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε πως από δω και μπρος, όταν μιλάτε με το Indymedia Αργεντινής, θα πρέπει να ξέρετε πως δε μιλάτε με το Indymedia Αργεντινής. Αυτό ακούγεται περίεργο, αλλά ισχύει- και το ανακάλυψε τις προάλλες ο DJ Soncho. Πιστεύουμε πως ήμασταν οι 10, 20, 30, 50 ή 3 που συναντιόμασταν κάθε τόσο. Πιστεύουμε πως σήμερα ήμασταν εμείς αυτοί που έβρεξαν τα μαλλιά τους για να αντέξουν την εξαψη και να γράψουν αυτές εδώ τις γραμμές. Μα κάποιος μας είπε πως δεν είμαστε αυτά τα πράγματα, και για να γυρίσουμε πίσω στο σύνθημα των Ζαπατίστας: “δεν είμαστε οι εαυτοί μας” (“nosotros no somos nosotros”). Παραδεχόμαστε πως είμαστε μια πέτρα που πέταξε πριν από ένα χρόνο τώρα και

Αρχές του imc thessaloniki

Τι είναι τα Indymedia;

Τα Indymedia είναι ένα παγκόσμιο δίκτυο κέντρων ανεξάρτητης ενημέρωσης-αντιπληροφόρησης . Ξεκίνησε στο Σνάιτλ το 1999 ως προσπάθεια για την διαφορετική και ενεργή κάλυψη των διαδηλώσεων ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (Π.Ο.Ε.-W.T.O.) . Στη συνέχεια εξαπλώθηκαν σε διάφορες χώρες και πόλεις , με αποτέλεσμα να υπάρχουν αυτή την στιγμή πάνω από 60 τέτοια κέντρα σε όλο τον πλανήτη και πολλά άλλα ετοιμάζονται να λειτουργήσουν.

Αρχική ιδέα ήταν η προώθηση και κάλυψη των κινητοποιήσεων κριτικής στην παγκοσμιοποίηση. Έπειτα ασχολήθηκαν και με την μετάδοση γεγονότων τοπικής και παγκόσμιας εμβέλειας , γεγονότα τα οποία διαστρεβλώνονται ή αποσιωπώνται από τα θεσμικά μέσα μαζικής ενημέρωσης , βοηθώντας τόσο στην οργάνωση όσο και στη προβολή τους πάντα με κινηματική διάθεση και προσπάθεια ενίσχυσης της δυναμικής τους . Η δράση των Indymedia δεν έχει αφήσει αδιάφορες τις δυνάμεις καταστολής όπως χαρακτηριστικά δείχνουν οι επιθέσεις αστυνομικών στα γραφεία στο Σνάιτλ και στη Γένοβα. Ξεκινάμε λοιπόν την λειτουργία ενός Indymedia στην Θεσσαλονίκη , ως μία προσπάθεια αντιπληροφόρησης και παρουσίασης επίκαιρων - και όχι μόνο - κοινωνικών και πολιτικών γεγονότων που συμβαίνουν στην πόλη μας , στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Indymedia στην Θεσσαλονίκη

Το indymedia Θεσσαλονίκης μετά από τους 6 πρώτους μήνες λειτουργίας και το συνέδριο των ευρωπαϊκών indymedia που πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο στις 18-20 Ιανουαρίου διαπίστωσε τη διαφωνία σε κάποια βασικά ζητήματα σχεδόν με το σύνολο των υπόλοιπων indymedia γι'αυτό δεν αναλαμβάνει καμιά ευθύνη για την πολιτική των υπόλοιπων imc. Όμως επειδή δεν θεωρεί και εχθρικές τις αντιλήψεις τους συνεχίζει να παραμένει στο δίκτυο των indymedia διατηρώντας όμως την αυτονομία του. Μια αυτονομία η

οποία είναι ουσιαστική στο βαθμό που δεν υπάρχει οικονομική εξάρτηση από τα υπόλοιπα indymedia ενώ οι βασικές αρχές που τίθενται σε επίπεδο προϋπόθεσης είναι αυτές της μη ιεραρχικής οργάνωσης και του μη εμπορευματικού χαρακτήρα του εγχειρήματος. Έτσι για παράδειγμα όπως πολλοί αναρχικοί αντιεξουσιαστές σε χώρες τις Ευρώπης επιχειρούν να χρησιμοποιήσουν τα ΜΜΕ (συνεντεύξεις τύπου) έτσι και τα indymedia μιλάν στα ΜΜΕ για το τι κάνουν. Μήπως όλοι αυτοί είναι ρεφορμιστές ή μήπως αυτές οι αντιλήψεις είναι απόρροια των κινηματικών εμπειριών της κάθε χώρας οι οποίες διαφέρουν από τόπο σε τόπο; Αυτό φυσικά δεν οδηγεί στην εδραίωση ενός απόλυτου σχετικισμού αλλά στην διαρκή εγρήγορση για την αντιμετώπιση της αφομοίωσης. Συνοπτικά αν και το indymedia Θεσσαλονίκης δεν μπορεί να υπερασπίσει πρακτικές και αντιλήψεις των υπόλοιπων indymedia δεν θεωρεί ότι αυτές οι πρακτικές είναι εχθρικές αλλά παράλληλες και πρέπει να τις κρίνουμε με βάση την τοπική κινηματική κοουλτούρα. Η διαφωνία εντοπίζεται στην αντίληψη για το τι είναι εμπόρευμα, πως η κυριαρχία αφομοιώνει τα κινήματα... Το ζήτημα είναι ότι σε όλα αυτά τα ερωτήματα δεν υπάρχει μια απόλυτη θέση αλλά οι απαντήσεις εξαρτώνται από τις συνθήκες και αναγκαστικά κρίνονται κατά περίπτωση.

Η συντακτική ομάδα του IMC-Thessaloniki θέλοντας να αποσαφηνίσει τη θέση της θεωρεί πως το indymedia -όχι ως δίκτυο των indymedia αλλά αποκλειστικά το IMC-Thessaloniki- έχει τα παρακάτω χαρακτηριστικά: Να είναι πλήρως αυτοδιαχειριζόμενο - ανεξάρτητο (ιδεολογικά και οικονομικά) - αντιεραρχικό , έξω από και ενάντια στους επίσημους θεσμούς, ενάντια στη διαμεσολάβηση και φυσικά να τονίζει τον αντικαπιταλιστικό του χαρακτήρα.

Indymedia και κοινωνική δράση

Στο IMC δεν περιορίζεται η αντικαπιταλιστική μας δράση αλλά αντιθέτως το IMC προέκυψε από αυτή. Θεωρούμε το IMC Θεσσαλονίκης ένα κομμάτι της γενικότερης δράσης μας. Είναι σημαντικό ότι καλούμε σε συμμετοχή όχι μόνο στο επίπεδο της σκέψης και πληροφόρησης αλλά και προτάσσοντας την αντικυριαρχική δράση στον πραγματικό χώρο, θέλοντας να αποτρέψουμε την αναπαραγωγή του ρόλου δημοσιογράφου και θεατή και να προτείνουμε την αντιπληροφόρηση και την ενεργό συμμετοχή. Ένα τέτοιο εγχείρημα το οποίο γεννήθηκε κάτω από τις προαναφερθείσες βάσεις δεν μπορεί παρά να είναι ανεξάρτητο και αντιεραρχικό.

προσγειώθηκε στο παράθυρο μιας τράπεζας. Μας πήρε ένα χρόνο σχεδόν για να το ανακαλύψουμε- από το παλιό αξίωμα που λέει πως η συνειδηση βρίσκεται κρυμμένη πίσω από την πραγματικότητα και σπάνια τη φτάνει- αλλά ο DJ μας το αποκάλυψε. Τώρα πλέον ξέρουμε ποιοι είμαστε ή μάλλον καλύτερα ξέρουμε, με επιστημονική σιγουριά, πως δεν είμαστε οι εαυτοί μας.

Μα τι είμαστε αν δεν είμαστε οι εαυτοί μας...

Είμαστε πικετοφορία, οδόφραγμα, φλεγόμενο λάστιχο, καλυμμένο πρόσωπο, σφαίρες που σφυρίζουν στον αέρα, τραπεζαρίες που τα χέρια έχουν γίνει ένα και τα στόματα είναι χιλιάδες... Είμαστε κατάληψη εργοστασίου, μια μηχανή που κάνει θαύματα, που αναπαράγει αγάπη, που επιστρέφει στον άνθρωπο αυτό που του ανήκει... Είμαστε συνέλευση γειτονιάς, μια γυναίκα που αλλάζει τη ζωή της οικογένειάς της, νοσταλγικά μάτια, μια εξέγερση που εκφράζεται;

Λίγο καιρό πριν, κλεισμένοι σε ένα γραφείο (δεν είχε τόση ζέση όση έχει αυτή τη στιγμή) ζητήσαμε την άδεια τα πάντα να γίνουν μέρος των πάντων και τα πάντα μας έδωσαν την άδεια να γίνουμε μέρος τους. Και εξαφανιστήκαμε. Και μετατραπήκαμε σε όλα τα παραπάνω, χωρίς καν να το συνειδητοποιήσουμε.

Και οι φωνές μας έγιναν βραχνές και μιλήσαμε με άλλες φωνές, και μετά δεν ακούγαμε τίποτα. Τότε ανακαλύψαμε πως μιλαγαν άλλοι. Πως δεν είμαστε οι εαυτοί μας αλλά μιιά διαδήλωση, ένα εργοστάσιο, μια συνέλευση. Έτσι έγινε, τόσο απλά, να πάσουμε να μαστε οι εαυτοί μας.

Φανταστείτε λοιπόν πώς,

κάθε φορά που θέλαμε να κάνουμε μια συζήτηση και θέλαμε να συζητήσουμε κάτι, πώς οι φωνές μας ανακατεύονταν με τις φωνές των μηχανημάτων που παράγουν, τα συνθήματα των διαδηλωτών, ή τις φωνές της γυναίκας που ετοιμάζει το φαγητό για όλους. Και μια στις τόσες η αστυνομία παρεμβαίνει ή το σκάμε απλά γιατί αντιμετωπίζουμε έξωση.

Έτσι, με βρεγμένα μαλλιά (για να αντέξουμε τη ζέση του Μπουένος Άιρες) είναι δύσκολο για μας να πούμε ότι έχουμε να πούμε.

Πρώτα απ' όλα, εκτιμάμε πολύ την πρωτοβουλία των συντρόφων μας να φέρουν υπολογιστές στη χώρα μας. Ένας από εμάς τους ποιητές πούλησε τον δικό του απλά και μόνο για να έχει να φάει και είπε: "Για κάθε υπολογιστή που έπεσε, θ' ανθίσουν εκατό!" Εάν συμβεί αυτό, και φτάσουν ντουζίνες υπολογιστές στη χώρα μας, θα ανοίξουμε ένα τμήμα προφητειών στην ιστοσελίδα μας.

Αυτό είπαμε, μα κάποιος μας είπε πως οι υπολογιστές δεν έρχονται μόνοι τους και πως υπάρχουν νόμοι που τους εμποδίζουν από το να πάρουν απλά ένα αεροπλάνο και να ρθουν, όπως πολλοί φίλοι και φίλες κάνουν αυτές τις μέρες (με την ευκαιρία, γι αυτούς/ες που έρχονται: ο nikito θέλει ένα μπουκάλι ούισκι εισαγωγής, ο tognio ένα χοτ-ντογκ και τους/τις υπόλοιπους/ες θα μας ενδιέφερε ένα φαλάφελ).

Παρ όλα αυτά, κάποιος είπε πως θα έβαζαν όλους τους υπολογιστές σε ένα κοντέινερ και θα τους έστελναν με ένα καράβι που θα φτάσει εδώ κάποια μέρα.

Θέλουμε να εκφράσουμε τις

Χαρακτηριστικά του Indymedia Thessaloniki

Το Indymedia είναι ένα ανοιχτό, αντιεραρχικό και με οριζόντια οργάνωση δίκτυο που σε αντίθεση με τα θεσμικά Μ.Μ.Ε. δεν λειτουργεί με κίνητρο το κέρδος. Δεν ήρθαμε να αντικαταστήσουμε τα θεσμικά Μ.Μ.Ε. ή να καλύψουμε τα κενά τους. Δεν επιθυμούμε καμία σχέση και συνδιαλλαγή μαζί τους. Στις πληροφορίες που δημοσιεύουμε δεν ισχύει copyright, αντίθετα, ενθαρρύνουμε την ελεύθερη χρήση και διάδοση τους. Ένα βασικό χαρακτηριστικό των Indymedia είναι ότι ο καθένας μπορεί να έχει πρόσβαση στην σελίδα και άμεση συμμετοχή δημοσιεύοντας κείμενα, εικόνες και άλλο υλικό. Μια βασική παρατήρηση. Indymedia σημαίνει ότι πρόκειται για ανεξάρτητα media. Δεν είναι εναλλακτικά media, δεν πρόκειται για εναλλακτική δημοσιογραφία. Όταν μιλάμε για εναλλακτικά media σημαίνει media τα οποία απλώς δύνανται να παρέχουν διαφορετική, σε σχέση με τα κυρίαρχα media, πληροφόρηση, η οποία ενδέχεται να έχει σε κάποια σημεία της και «ανταγωνιστικό» - «αντικαπιταλιστικό» περιεχόμενο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν έχει αυτή την αφετηρία.

Τι σημαίνει όμως ανεξάρτητο;

Ανεξάρτητο σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει πολιτικά ουδέτερο. Σημαίνει πρώτα απ' όλα ότι σε αυτό συμμετέχουν ανεξάρτητα - αυτόνομα άτομα, διότι μόνο έτσι μπορεί να εξασφαλιστεί η συλλογική τους αυτονομία - ανεξαρτησία. Η συμμετοχή επομένως στα imc δεν μπορεί να θεωρηθεί ως χρέος σε μια επαναστατική διαδικασία, η οποία βρίσκεται έξω από εμάς, ούτε φυσικά και ως δημοσιογραφική φιλανθρωπία αλλά μέρος εκείνου του τρόπου ζωής που συνειδητά επιλέγει το άτομο. Έτσι λοιπόν ως αποτέλεσμα των παραπάνω εμφανίζονται και τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά των imc: δηλαδή η αντιεραρχική - οριζόντια δομή τους και η πεποίθηση για μια οικονομική και ιδεολογική ανεξαρτησία. Τα imc δεν θα πρέπει να είναι απλώς έξω από τους θεσμούς, δηλαδή να μη συνεργάζονται με θεσμικές οργανώσεις, κόμματα, ΜΚΟ, αλλά «antiauthorized» σημαίνει πάνω από όλα εναντίωση στους επίσημους θεσμούς. Τα IMC δεν θα πρέπει να είναι αντιεραρχικά μόνο στην εσωτερική τους λειτουργία αλλά το πιο βασικό είναι να βγάζουν έναν αντιεραρχικό λόγο στην κοινωνία.

Όσον αφορά τη σχέση του Indymedia με τα κοινωνικά κινήματα θεωρούμε ότι το Indymedia δημιουργήθηκε από την ανάγκη των διαδηλωτών για μια διαφορετική πληροφόρηση, μια πληροφόρηση αντιθετική με αυτή των θεσμικών μέσων και απαλλαγμένη από τη διαμεσολάβηση των κατ' επάγγελμα επαναστατών και των εργολάβων του εκάστοτε κινήματος. Το Indymedia είναι η ανάγκη της βάσης του κοινωνικού ανταγωνισμού να πληροφορεί και να πληροφορείται. Κανένα imc δεν μπορεί να είναι αποκομμένο από τα κοινωνικά κινήματα, τους χώρους στους οποίους αυτά διαμορφώνονται και συγκρούονται με την εξουσία. Κανένα κίνημα δεν είναι στατικό. Τα κινήματα είναι δυναμικά, ενδυναμώνονται, φυλλορροούν, αναπροσδιορίζονται και κυρίως εξελίσσονται. Ένα Indymedia αποκομμένο από κινηματικές διαδικασίες, ένα Indymedia που δεν επηρεάζεται και δεν επηρεάζει τον κοινωνικό ανταγωνισμό είναι καταδικασμένο να μένει έξω από αυτόν.

Το Indymedia δεν είναι όργανο αλλά ούτε και εκπρόσωπος του ανταγωνιστικού κινήματος. Πολύ περισσότερο, το Indymedia, δεν καταγράφει το χρονικό ενός κινήματος αλλά σε αυτό, το κίνημα καταγράφει (ή τουλάχιστον έτσι θα έπρεπε) τη δική του ερμηνεία του κόσμου, το χαρακτήρα και το περιεχόμενο της δράσης του. Το Indymedia είναι κομμάτι του ανταγωνιστικού κινήματος, είναι η δυνατότητα του χιψίματος κοινότητας (τοπικής και παγκόσμιας) μιας κοινότητας η οποία μπορεί να γίνει δύναμη αμφισβήτησης.

Indymedia και Δημοσιογραφία

Το indymedia Θεσσαλονίκης δεν αποτελείται από δημοσιογράφους οι οποίοι αναλαμβάνουν να αντιπληροφώρουν το κίνημα. Είναι μία συνεύρεση ανθρώπων που συμμετέχουν σε διάφορα πεδία της κινηματικής δράσης όπου ένα από αυτά είναι και το indymedia. Είναι πολύ ορατός ο κίνδυνος να αρχίσουν να κατανέμονται ρόλοι στο βωμό της γρήγορης και αναλυτικής αντί ή μη πληροφόρησης. Έτσι η αντίληψη της ομάδας του indymedia Θεσσαλονίκης δεν αποσκοπεί στην αναλυτική και λεπτό προς λεπτό ενημέρωση για κάθε θέμα και ειδικά για τα θέματα επικαιρότητας. Αυτού του τύπου η αντίληψη για την αντιπληροφόρηση που συχνά συναντάται στα πλαίσια ενός υποτιθέμενου επαγγελματισμού και «σοβαρής» κινηματικής δουλειάς το μόνο στο οποίο διαφέρει από την κυρίαρχη πληροφόρηση είναι ότι διεξάγεται υπό τον τίτλο του ανταγωνιστικού φορέα. Για να πληροφορήσει

ανησυχίες μας για το καθεστώς κάτω από το οποίο θα μας έρθουν οι υπολογιστές. Είχαμε μια καυτή συζήτηση για αυτό το θέμα όταν μάθαμε πως ο Soros, μέσω του Tactical Media Fund, θα ήταν αυτός που θα έβαζε τα λεφτά για να μπορέσουν οι υπολογιστές -τους οποίους τόσοι από εμάς είχαν ονειρευτεί- να πακεταριστούν και να μας σταλούν. Υπήρξε μια στιγμιαία σύγχυση: Κάποιος νόμιζε ότι το Soros ήταν εταιρία ρούχων και κάποιος άλλος είπε πως αν καπνίζει μαριχουάνα, θα πρέπει να είναι εντάξει τύπος.

Η διευκρίνηση της κατάστασης μας ήρθε από τη γη (συγκεκριμένα τη Παταγωνία, από την οποία ο Soros αγόρασε σχεδόν τη μισή) και τα γελάδια (θα ξέρετε πως είμαστε μια χώρα γελαδιών και ο Soros έχει περίπου 85,000 κεφάλια).

Είχαμε μια απίστευτη συζήτηση! Όλα τα γελάδια μαζί, όλοι οι κόκκοι της γης και όλος ο αέρας της Παταγωνίας έκλαψαν μονομιάς, καθώς θυμήθηκαν τους δέκα Βολιβιανούς αδερφούς μας που πέθαναν χτίζοντας εμπορικά κέντρα στην Αργεντινή, ιδιοκτησίας του αριστεριστή Soros, γιατί εξαναγκάστηκαν να δουλέψουν υπό συνθήκες απόλυτα παράνομες.

Τέλος πάντων, δε πρόκειται να σας απασχολήσουμε άλλο με μια βαρετή συζήτηση γεμάτη με μασήματα βολβών και κοπριές αγελάδων, και κατά τη διάρκεια της οποίας ένα τμήμα της κολλεκτίβας μας αποφάσισε να αφοσιωθεί στην κατανάλωση κρύου γάλατος (ώστε να βάλει έτσι ένα τέρμα σε αυτή τη ζέστη). Ας μη πούμε τίποτα παραπάνω από αυτό: Μας ήρθαν φωνές από τη Ρωσία, από όλη τη

Νοτιοανατολική Ασία και με μια ανυπόφορη μπόχα από τη Λατινική Αμερική, λέγοντάς μας απλά: “Οτιδήποτε έχει να κάνει με αυτόν τον Soros είναι λάθος”.

Η συνάντηση έληξε με τον DJ να ανακαλύπτει αυτό που είπαμε προηγουμένως: Πως δεν είμαστε οι εαυτοί μας και πως πάνω απ’ όλα δε μπορούμε να δείξουμε ασέβεια προς τους εαυτούς μας με το να λερώσουμε τα χέρια μας με λεφτά βαμμένα με το ίδιο μας το αίμα και τον ιδρώτα. Ένα κίνημα που στάθηκε ενάντιο στο σύστημα για χρόνια δε θα τελειώσει, -ούτε καν κατά λάθος- δε θα παραδοθεί με αντάλλαγμα τα ψίχουλα που αυτό το σύστημα του προσφέρει.

Έτσι, ταπεινά σας προσφέρουμε τις παρακάτω σκέψεις: -Πως δεν είμαστε οι εαυτοί μας και δεν έχουμε το δικαίωμα να εκθέσουμε σε κίνδυνο τη φήμη, την ασφάλεια, την ειλικρίνεια και την αξιοπιστία του δικτύου με το να δεχτούμε χρήματα από ένα εγκληματικό παράδειγμα διεφθαρμένου ανθρώπου, όπως ο Soros. Θα δεχόμασταν λεφτά μόνο αν μας έφταναν σε ένα φάκελο που στο όνομα του αποστολέα θα ‘γραφε Ντουρούτι, στη περίπτωση που χει αφήσει πουθενά συγγενείς του να ληστεύουν ακόμη τράπεζες.

-Ότι προτείνουμε οι υπολογιστές να ταξιδέψουν με λεφτά αλληλέγγυων, με λεφτά που έχουν αποκτηθεί με δίκαιο τρόπο (που για μας σημαίνει λεφτά που ειλικρινείς άνθρωποι κέρδισαν με τη δουλειά τους, είτε είναι ένα είτε χίλια δολάρια) και που μπήκαν στο κουτί χωρίς τίποτα κλωστές δεμένες επάνω τους: Λεφτά από φίλους και φίλες, ανθρώπους άγνωστους που δε τους

με μια αντίστοιχη των κυρίαρχων media ταχύτητα και εγκυρότητα αναγκάζεται να αναπαράγει την πληροφόρηση από τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης και απλώς να αποτελεί ένα χώρο όπου συνευρίσκονται υπό αντικαπιταλιστικό λείμπελ οι δημοσιεύσεις όλων των διεθνών πρακτορείων ενημέρωσης. Αυτό συμβαίνει γιατί τα όρια μεταστροφής και επανανοηματοδότησης της κυρίαρχης πληροφορίας είναι περιορισμένα. Αυτό είναι αποτέλεσμα της αναγκαστικής αποστείρωσης αλλά και αποκλεισμού της πληροφορίας από τα θεσμικά media ως όρο για την προβολή της. Έτσι η αντιεξουσιαστική προοπτική της ενημέρωσης είναι συνάρτηση ορισμένων προϋποθέσεων όπως:

Ο πολιτικός χαρακτήρας της πληροφορίας οφείλει να εμπειριέχει σπέρματα αμφισβήτησης καθώς και να γεννά προοπτικές για κριτική. Σύμφωνα μ’αυτή τη λογική προσπαθούμε να συνθέσουμε την πληροφορία υπό ένα κοινό νόημα που είτε καταδεικνύει τη λογική των σχεδιασμών της εξουσίας είτε προβάλλει πληροφορίες που αφορούν τις απόπειρες ανταγωνιστικής δράσης κινήματων ή συλλογικοτήτων και της οικοδόμησης ενός νοήματος κοινωνικής απελευθέρωσης.

Από την άλλη ένα σημαντικό μέρος της αντιπληροφόρησης πρέπει να συνδέεται άμεσα με τα υποκείμενα του αγώνα και των δράσεων. Οπότε το Indymedia με βάση τα χαρακτηριστικά του, μπορούν να το επιλέγουν οι αντιστεκόμενοι ως ένα ελεύθερο πομπό αναμετάδοσης. Δηλαδή η πληροφορία πρέπει στο μεγαλύτερο ποσοστό της, να έχει ως αφετηρία τα κινήματα αντίστασης.

Γιατί χρησιμοποιούμε το Internet

Γνωρίζουμε ότι επιλέγοντας ως μέσο το Internet αποκλείονται όσοι δεν έχουν πρόσβαση σ’αυτό . Παρ’όλα αυτά λειτουργούμε μέσα σ’αυτό εκμεταλλευόμενοι τις δυνατότητες που μας παρέχει όπως ευκολία χρήσης και πρόσβασης , παγκόσμια απεύθυνση , ενεργή συμμετοχή του καθενός στη διάδοση της πληροφορίας και δυνατότητα διαλόγου . Είναι φανερό όμως ότι μπορούν προβληθούν έντυπες προσπάθειες στην σελίδα από τον κάθε ενδιαφερόμενο. Επίσης εκδίδεται μέχρι στιγμής κάθε 2 μήνες ένα έντυπο που μοιράζεται στους δρόμους της πόλης με υλικό της σελίδας του imc Θεσσαλονίκης.

Ημερολόγιο του Indymedia Θεσσαλονίκης

Ένας από τους βασικούς σκοπούς του Indymedia Θεσσαλονίκης είναι η ενδυνάμωση και η στήριξη της δράσης και των γεγονότων που συμβαίνουν στον πραγματικό χώρο και αποσκοπούν στην κοινωνική απελευθέρωση. Στα πλαίσια της προσπάθειας αυτής ξεκινάμε την λειτουργία ημερολογίου στο οποίο θα ανακοινώνονται εκδηλώσεις που πρόκειται να συμβούν στην Θεσσαλονίκη και αλλού. Το ημερολόγιο ελπίζουμε να βοηθήσει στην προώθηση των εκδηλώσεων αυτών.

Με βάση τα παραπάνω χαρακτηριστικά θεωρούμε πως κάθε εκδήλωση, πορεία, κτλ που προπαγανδίζετε μέσω του Indymedia πρέπει να πληρεί κάποιες προϋποθέσεις.

Εδώ θα πρέπει να κάνουμε ένα σαφή διαχωρισμό μεταξύ της δεξιάς στήλης (newswire) και του ημερολογίου. Η δεξιά στήλη είναι ανοικτή σε δημοσιεύσεις εφόσον δε φέρουν φασιστικού ή ρατσιστικού τύπου περιεχόμενο.

Το ημερολόγιο όμως συντάσσεται από τη διαχειριστική ομάδα του IMC-Thessaloniki και επομένως οι εκδηλώσεις που προβάλλονται πρέπει να έχουν χαρακτηριστικά που να συμφωνούν με τις βασικές αρχές μας.

Πρέπει λοιπόν να πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις :

- Τα χαρακτηριστικά της εκδήλωσης και τα μηνύματα της να είναι μη-ιεραρχικά και ανεξάρτητα και σε καμία περίπτωση να μην είναι ρατσιστικά ή εθνικιστικά. Οι οργανωτές της εκδήλωσης πρέπει να λειτουργούν με μη-ιεραρχικό τρόπο, όπως στέκια, κινήσεις πολιτών και σε καμία περίπτωση να μην είναι κόμματα, κομματικές νεολαίες και ιεραρχικά δομημένες οργανώσεις (π.χ. ΜΚΟ).

- Οι διοργανωτές του εκάστοτε γεγονότος να είναι σύμφωνοι με την δημοσίευση και να έχουν ανακοινώσει την εκδήλωση και με άλλους τρόπους (π.χ. με αφίσα), έτσι ώστε να μην προκύπτουν προβλήματα για τους διοργανωτές και για το Indymedia και να υπάρχει σεβασμός στον τρόπο δράσης και στις αντιλήψεις που ισχύουν κάθε φορά .

ενδιαφέρει να μάθουμε το όνομά τους.

Ή λεφτά που είναι απόρροια απαλλοτρίωσης.

Προτείνουμε γι αυτό να σχηματιστεί μια καμπάνια αλληλεγγύης, δημόσια και διάφανη, χρησιμοποιώντας ίσως το paypal του SF-IMC, εάν αυτοί δεν έχουν κάποιο πρόβλημα με αυτό. Μπορούμε να δώσουμε υλικό για πάρτυ, προβολές και εκθέσεις φωτογραφίας: μπορούμε να συνεισφέρουμε 5000 φωτογραφίες που τραβήχτηκαν τον τελευταίο χρόνο καθώς και μερικές ντουζίνες βίντεο.

-Ότι εάν είναι να περιμένουμε λίγο περισσότερο για να διαφυλάξουμε την τιμή μας, είμαστε διατεθειμένοι να το κάνουμε.

-Ότι όταν σταλούν οι υπολογιστές, θα πρέπει να περιλαμβάνουν και μερικές ταινίες με τον Bruce

Lee: ποτέ δε καταλάβαμε αν ήταν ασιάτης ή γκρίνγκο.

Σε ένα πιο γενικό επίπεδο, έχουμε να πούμε τα εξής:

-Από τη δική μας οπτική γωνία, ο μόνος βιώσιμος μακροπρόθεσμος στόχος είναι η ανάπτυξη του δικτύου. Η πρόταση του Ηλία από την Ελλάδα το πραγματεύεται αυτό. Το ζήτημα των θεμελίων έχει ήδη πάει καλά, ίσως υπερβολικά καλά. Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε πως δεν είμαστε διατεθειμένοι να αποδεχτούμε δάνεια, επιδοτήσεις, ή υποθετικά δώρα χωρίς αντάλλαγμα από κανενός είδους καπιταλιστικό ίδρυμα. Ούτε καν προσκλήσεις σε γεύμα. Ή οτιδήποτε άλλο που να μας φέρνει κοντά σ' αυτούς.

-Από δω και πέρα, τα πρότζεκτ των Indymedia θα πρέπει να παίρνουν υπ' όψιν τη γνώμη αυτών για τους οποίους προορίζονται τα χρήμα-

τα. Για παράδειγμα, στη δική μας περίπτωση δε πιστεύουμε πως είναι απαραίτητο αυτή τη στιγμή να ξοδευτούν λεφτά για τεχνικά workshops, επειδή γι αυτό έχουμε ένα Γάλλο τεχνικό, έναν Ιταλό, και έναν άλλο που λέει ότι είναι Αργεντινός.

-Με σεβασμό και εγκάρδια ζητάμε από τους συντρόφους που χρηματοδότησαν το TMF να μη μιλάνε εκ μέρους του Indymedia με κυρίους όπως ο Soros ή άλλους/ες από τους συνεργάτες και τις συνεργατίδες του στη δουλειά του να κυριαρχεί επάνω στον κόσμο. Ούτε να ζητάνε λεφτά από ιδρύματα για πρότζεκτ των Indymedia, από τη στιγμή που (και εφόσον όλοι μας συμφωνούμε σε αυτό) δε θέλουμε να έχουμε καμία σχέση με τέτοιου είδους ιδρύματα.

-Να βάλουμε σε εφαρμογή πρότζεκτ που δίνουν στα Indymedia του Τρίτου Κόσμου το είδος της ενίσχυσης που θέλουν, όπως: photo show, βίντεο, πάρτυ, ρεσιτάλ, πωλήσεις σάντουιτς, διεξαγωγή λαθρεμπορίου κτλ...

Αυτά για τώρα. Πολλές φωνές απομένει να ακουστούν ή να πληκτρολογηθούν, μα δε θέλουμε να παρασυρθούμε και να γράψουμε βιβλίο γιατί έχει πολλή ζέστη και γιατί ούτως ή άλλως αν γράψουμε για πολύ ακόμα το mail μας θα στοιβαχτεί κάπου χωρίς να διαβαστεί.

Χαιρετισμούς σε όλους και όλες.

Η συντακτική συλλογή των γελαδιών, της γης, των εργατών, των εργατριών, των συνόδων, των διαδηλωτών, των διαδηλωτριών, του αέρα και της φωτιάς του Indymedia Αργεντινής."

Στόχοι του Indymedia Θεσσαλονίκης

Επιθυμία μας είναι το Indymedia Θεσσαλονίκης να λειτουργήσει ως ένας κόμβος ανταλλαγής και διάδοσης ιδεών και πληροφοριών, επικοινωνίας ατόμων και ομάδων από την περιοχή των Βαλκανίων και όχι μόνο, με στόχο την κοινωνική και πολιτική δραστηριοποίηση. Δραστηριοποίηση η οποία είναι ενάντια στο παγκοσμιοποιημένο καπιταλιστικό σύστημα και στις δομές του, ενάντια στη καταπίεση και στην εξαθλίωση του ανθρώπου, στη καταστροφή της φύσης, το ρατσισμό και τον εθνικισμό. Προωθούμε αντιθέτως την αυτοοργάνωση και την αντιεραρχική δράση, την αλληλεγγύη και την δημιουργική αντιπαράθεση με απώτερο σκοπό την κοινωνική απελευθέρωση.

οι παραπάνω αρχές συντάχθηκαν τον Απρίλιο του 2002

thessaloniki indymedia 2001-2005